חידושים שנכתבו בעת קריאת הפרשה שמו"ת מהדרב אודן נזדית שליט"א
לזהויב אדם לקדוא הפרשה שנים מקרא ואחד תרגום

למדני חקיך

פרשת וישלח התשפ"ז

לערוץ יגדיל

גליון 46 (48)

א. פרק לב פסוק ד וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים לְפָנָיו אֶל עֵשָׂו אָחִיו אַרְצָה שֵׂעִיר שְׂדֵה אֱדוֹם הרה"ק ה'אמרי חיים' זי"ע היה אומר, שהפסוק בתחילת פרשתנו 'וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שעיר שדה אדום' עולה בגימטריא 'אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של חנוכה', חושבנא דדין כחושבנא דדין (שתיהם עולים מספר – 2521, והרמז בדבר שיש להכין עצמו לחנוכה כבר בפרשת וישלח), וכמו שכתבנו בזה בס"ד בתחכמני מצותיך (וישלח).

ב. שם פסוק ו וַיְהִי לִי שׁוֹר וַחֲמוֹר צֹאן וְעֶבֶד וְשִׁפְחָה פעם בא יהודי לפני הגרי"ז מבריסק זי"ע ואמר לו בבאור דברי רש"י עה"פ 'עם לבן גרתי ואחר עד עתה... ויהי לי שור וחמור' ופירש"י 'ולא למדתי ממעשיו הרעים'. והינו, שיעקב אמר לעשו, אם תתמה היאך 'עם לבן גרתי' בכפיפה אחת ואפלו הכי 'לא למדתי ממעשיו הרעים'. אין זה אלא כי ויהי לי שור וחמור – דמיתי אותם בעיני כשור וחמור ותו לא מידי, ומה לי ולהם... על ידי כן לא למדתי מאומה ממעשיהם הרעים„ וכמו שכתבנו בס"ד ביגדיל תורה (וישלח).

ג. שם כֹּה אָמַר עַבְדְּךָ יַעֲקֹב עִם לָבָן גַּרְתִּי וָאֵחַר עַד עָתָּה הגה"ק משוראן זצ"ל (בעל השבט מישור) כתב וז"ל, פירש"י גרתי בגימטריא תרי"ג, כלומר עם לבן הרשע גרתי ותרי"ג מצוות שמרתי ולא למדתי ממעשיו הרעים. י"ל דבדיוק נקט לשון שמרתי ולא לשון קיימתי משום דיעקב אבינו ע"ה חשש שעשיו לא יאמין שקיים תרי"ג מצוות, כי אמר יאמר הכי אפשר לגור בבית לבן הרשע מבלי ללמוד כלום ממעשיו הרעים... לכן רמז לו גם סיבתו של דבר, והיא שעשה גדרים וסייגים בעד כל מצוה ומצוה, כדי שאם יתפתה לעבור לא יעבור כ"א על הגדר וסייג ולא על המצוה גופא, וזהו תרי"ג מצוות שמרתי - כלומר, עשיתי בעדם גדרים וסייגים הנקראים משמרת כדכתיב ושמרתם את משמרתי, ודרשו חז"ל (יבמות כ"א) עשו משמרת למשמרתי, ועי"ז לא למדתי ממעשיו הרעים, וכמו שכתבנו בס"ד בתחכמני מצותיך (וישלח).

ד. שם פסוק ו וַיְהִי לִי שׁוֹר וַחֲמוֹר צֹאן וְעֶבֶד וְשִׁפְחָה הפגישה הנוראה הזו של יעקב עם עשיו, באה ללמד אותנו לדורות הרבה למודים, וכמו שכותב הרמב"ן (בראשית י"ב, ו') כי 'מעשה אבות סימן לבנים'. ובכלל זה ש'מעשה אבות סימן לבנים' יש שני חלקים, גם שכל מה שהיה לאבות יארע גם עם הבנים, וגם על הבנים ללמוד מדרכי האבות כיצד גם הם ינהגו. ובאמת אין דור שאין בו את ה'עשיו' שלו, ובכל דור ודור עומדים עלינו לכלותנו. ויש לנו החסד שהקב"ה מצילנו מידם, כמו שעמד תמיד לימינם של האבות והושיעם. יעקב ועשיו נפרדו למעלה מעשרים שנה, אך סוף סוף חוזר יעקב לביתו, ורק עכשיו יכול לשוב כאשר יש בידו את הנשק בו ינצח את עשיו, "ויהי לי שור וחמור", 'שור' זהו יוסף שטנו של עשיו, שאין עשיו נופל אלא ביד בני בניה של רחל כדרשת רבותינו (בראשית רבה עג, ז. ועין בבא בתרא קכג:), ו'חמור' הוא ישששכר שאמור בו "ישששכר חמר גרם" (בעל הטורים בראשית ל"ב, ו'). וכיון שיש ליעקב את כחו של יוסף הצדיק ואת כחו של ישששכר, שזהו כח התורה עתה יכול הוא לשוב אל ביתו בלא לפחד מכל הקמים עליו, וכמו שכתבנו בס"ד בתורתך חנני (וישלח).

ה. שם פסוק ח וַיִּירָא יַעֲקֹב מְאֹד וַיֵּצֶר לוֹ פרש האלשיך הקדוש, על מה 'ויצר לו' ליעקב? על 'ויירא יעקב מאד', כיון שהרגיש יעקב אבינו כי מדת הבטחון אבדה ממנו, חשש מאד מפני גורלו, וכן כתב ב'אגרא דכלה' שכשראה יעקב שעולה מורא ומורך בלבבו, על זה גופא 'ויצר לו', הצר לו מדוע הוא מתירא מאחיו, כי חרפה היא לצדיקים לירא משום נברא בעולם, וכדבריו הידועים של ה'חובות הלבבות' (שער אהבת ה' פ"ו) שאמר החסיד 'בוש אני מלירא משום נברא' וכמו שכתבנו בס"ד באשיחה בחוקיך בהלכה וביגדיל תורה (וישלח).

ו. שם פסוק ט וַיֹּאמֶר אִם יָבוֹא עֵשָׂו אֶל הַמַּחֲנֶה הָאַחַת וְהִכָּהוּ וְהָיָה הַמַּחֲנֶה הַנִּשְׁאָר לִפְלֵיטָה פרש הרה"ק ה'חוזה מלובלין' זי"ע במה שנאמר אם יבוא עשו אל המחנה האחת – היינו המחשבה, והכהו – שאין מחשבתו עמו בתורתו ותפלתו, אזי והיה המחנה הנשאר – הינו הדבור, לפלטה – כלומר שעדין יש בידו כוח הדבור לומר תיבות התפלה כפי יכולתו ויפעל באמרי פיו גדולות ונצורות (הובא בתורת שמעון), וכמו שכתבנו בס"ד באדברה בעדותיך (נצבים וילך).

ז. שם אִם יָבוֹא עֵשָׂו אֶל הַמַּחֲנֶה הָאַחַת וְהִכָּהוּ וְהָיָה הַמַּחֲנֶה הַנִּשְׁאָר לִפְלֵיטָה ברש"י, התקין עצמו לשלשה דברים, לדורון, לתפלה ולמלחמה. במהותה של תפלה כתב ב'ספר החנוך' (תל"ג) 'משרשי המצוה, מה שהקדמתי הרבה פעמים כי הטובות והברכות יחולו על בני אדם כפי פעולתם וטוב לבבם וכושר מחשבותם, ואדון הכל שבראם חפץ בטובתם והדריכם והצליחם במצוותיו היקרות שיזכו בהן, והודיעם גם כן ופתח להם פתח באשר ישיגו כל משאלותיהם לטוב, והוא שיבקשו ממנו ברוך הוא אשר בידו ההסתפקות והיכולת כל חסרונן, כי הוא יענה את השמים לכל אשר יקראוהו באמת'. נמצינו למדין מדברי ה'חנוך', שלא זו בלבד שהקב"ה רוצה לעזרנו, אלא עוד הקדים להודיענו - דעו, נתתי כח בפיכם להפך ולשנות כל רעה לטובה, כל אפלה לאור גדול - בידכם הדבר, כמ"ש בס"ד ביגדיל תורה (וישלח).

ח. שם פסוק יא קָטֹנְתִּי מִכֹּל הַחֲסָדִים וּמִכָּל הָאֱמֶת במדרש פרשו כונתו שאמר 'איני כדאי' או שאמר 'כדאי אני אבל קטנתי', היינו שלמרות שידע יעקב שהיו בידו זכויות מכל מקום לא רצה להנות בזרוע רק מאוצר מתנת חנם, ועל כן אמר 'קטונתי' - קטן אני ואיני ראוי להנצל מיד עשיו רק ברוב חסדיו של השי"ת החונן ומרחם. וכתב בערוגת הבשם (וישלח) בשם הגאון ר"א מוילנא זלה"ה, שבודאי כשמתפלל אדם להשי"ת אין לו לתלות בזכויותיו וכל התולה בזכות עצמו תולין לו בזכות אחרים, אבל לאחר שהושיעו השי"ת ונתן לו מבקשו יש לו לדאוג שמא נושע בכח זכויותיו ובעת שנושע נוכו ממנו ונותר בעירם ובחסר כל וכפי שאמר יעקב 'קטנתי מכל החסדים וגו", ובדרך זו פרש מאמר חז"ל 'תלמיד חכם צריך שיהיה בו שמינית שבשמינית' הינו שלאחר שנושע נותר ריקן מזכויותיו וממילא עליו לאזר חיל לרכש מחדש זכויות רבות. ובזה יבוארו שני הפרושים במדרש על נבון, שאבן קודם שנושע יעקב אמר על עצמו 'איני כדאי', אך לאחר שנושע אמר 'כדאי אני אבל קטנתי' היינו שיש לי לחשוש שאבן בעל זכויות אני ובעת קטנתי בכך שנתמעטו זכויותי ונותרתי בחסר כל, ודפח"ח, וכמו שכתבנו בס"ד באביטה אורחותיך (חיי שרה).

להפצה באיזור מגוריכם ולהשיג הגיליונות הספרים והשיעורים במייל: toraoren@gmail.com ובפלפונים 0506491414,0509013000

י. שם פסוק יא כִּי בְמַקְלִי עָבַרְתִּי אֶת הַיַּרְדֵּן הַזֶּה וְעַתָּה הָיִיתִי לִשְׁנֵי מַחֲנוֹת כתב 'רבנו בחיי' וז"ל - מכאן, שחייב אדם שיזכור בזמן השלוה את ימי הרעה, כדי שיתבונן ביתרונו שיש לו עתה, ויודה להקב"ה על זאת, וכן אמר שלמה המלך ע"ה (קהלת ז, יד) 'ביום טובה היה בטוב וביום רעה ראה', פרוש, 'ביום טובה' ראה וזכור מ'יום רעה', והרה"ק ה'אמרי אמת' זי"ע היה אומר שיעקב אמר 'עברתי את הירדן הזה', לשון נוכח, כאדם המראה באצבע, ומכאן למדנו שתמיד זכר את הנס, והיה כאלו הירדן נמצא לפניו והוא מראה עליו 'את הירדן הזה' עברתי בנסי הבורא, וכמו שכתבנו בס"ד ביגדיל תורה (וישלח).

יא. שם קָטֹנְתִּי מִכֹּל הַחֲסָדִים וּמִכָּל הָאֱמֶת ב'שפת אמת' (פרשת וישלח תרנ"א)הקשה דבשלמא על ידי חסדי השם יתברך נתמעטו זכויותיו, אולם אמת מהי? אלא פרוש אמת הוא, מה שאדם זוכה להוציא מהכח אל הפעל במה שהקדוש ברוך הוא מסר לנשמתו בדברי תורה, היא האמת, כדכתיב: "אמת קנה" וכו'. ונמצא, בכל איש דברי תורה מיוחדים, אשר הוא יכול להוציאם מהכח אל הפעל, והוא מתנת ה' יתברך לכל אחד לפי חלקו. ועל זה יש לנו עוד יותר להללו ולשבחו על אשר חיי עולם נטע בתוכנו, אבל החסד הוא מה שמסייע השם יתברך לאדם להוציא מהכח אל הפעל, ויש עוד חסדים גדולים, מה שמסייע השם יתברך לאדם הארות חשובות בכל עת, וכמו שכתבנו בס"ד בספר קול חתן (פתח דבר).

יב. שם פסוק יב הַצִּילֵנִי נָא מִיַּד אָחִי מִיַּד עֵשָׂו כתב בזוהר הקדוש (וישלח דף קסט, א): "מכאן מאן דצלי צלותיה דבעי לפרשא מלוי כדקא יאות, הצילני נא, ואי תימא דהא שזבת לי מלבן, מיד אחי, ואי תימא קריבין אוחרנין סתם אחין אקרון, מיד עשיו, מאי טעמא בגין לפרשא מלה כדקא יאות, ואי תימא אנא אמאי איצטריך כי ירא אנכי אתו פן יבוא והכני? בגין לאשתמודעא מלה לעילא ולפרשא לה כדקא יאות ולא יסתים מלה", היינו שהמתפלל צריך לפרש תפילתו ולפרט בה כל מבוקשו, ולפרט את כל היצרים הרעים שרוצים להפילו, ולא להתפלל רק בכללות, וכמו שכתבנו בס"ד באשיחה בחוקיך בהלכה (וישלח) ובשיחות חיזוק (וישב).

יג. שם הַצִּילֵנִי נָא מִיַּד אָחִי מִיַּד עֵשָׂו ה'בית הלוי' הקשה לכאורה כפילות יש כאן, ליעקב לא היה אח נוסף מלבד עשיו, אם כן די לו לומר 'מיד אחי', מדוע חלק את המשפט לשניים, היה אומר 'מיד אחי עשיו', ומסביר: יעקב אבינו בנה במוחו שני תרחישים אפשריים לפגישתו עם עשו, תרחיש אחד שעשו ילחם עמו וירצה להרגו, והתרחיש השני – שיתפייס עמו, ויבקש לחדש את קשרי האחוה ביניהם. ומפני זאת – התירא יעקב אבינו עוד יותר, שכן חשש שהתנהגותו של עשיו עלולה להשפיע לרעה מבחינה רוחנית עליו ועל משפחתו. לכן פתח ואמר 'הצילני נא מיד אחי' – מפני אחוותו של זה, ורק לאחר מכן 'מיד עשו' שילחם בו, וכמו שכתבנו בס"ד באשיחה בחוקיך (וישלח).

יד. שם הַצִּילֵנִי נָא מִיַּד אָחִי מִיַּד עֵשָׂו באר הרה"ק ה'קדושת לוי' זי"ע במה שאמר יעקב 'הצילני נא מיד אחי מיד עשיו' - הצילני מיד היצר העושה עצמו כאחי. כי פעמים שבא אליו היצר בדמות יצר הטוב, ומתכוין לטובתי - שאקיים מצוות ה', ומציג בפני 'עברה' כאלו היא מצוה, וכמו שכתבנו ביגדיל תורה (וישלח).

טו. שם פסוק יג וְאַתָּה אָמַרְתָּ הֵיטֵב אֵיטִיב עִמָּךְ פרשו צדיקים (דבר"י וישלח, ועוד) בפסוק 'ואתה אמרת היטב' - הקב"ה אומר לאדם אתה אמרת על מצבך שטוב הוא, 'איטיב עמך' - אראך טוב מה הוא, ומשפיע עליו שפע רב טוב עד שיבלו שפתותיו מלומר די, וכמו שכתבנו בס"ד ביגדיל תורה (וישלח).

טז. שם וְאַתָּה אָמַרְתָּ הֵיטֵב אֵיטִיב עִמָּךְ הגה"ח רבי גדליה איזנער זצ"ל אמר בשם החסיד הנודע רבי ליבל קוטנער זצ"ל, אשר עברו עליו בחייו יסורים רבים ובפרט בתקופת המלחמה, צרות ויסורים שונים ומשונים, ומרגלא בפומיה, שלא מצינו בין האבות הקדושים מי שעבר צרות רבות ורעות כמו יעקב, חדשים לבקרים נתרבו צרותיו, מתחלה בצרת לבן, צרת עשו וצרת דינה ויוסף, ודיקא אצלו כתיב 'ואתה אמרת היטב איטיב עמך', ללמדנו שאין אנו יודעים מהי הטובה האמתית לאדם, וכמו שאבן היה, שע"י כל אלו הצרות זכה יעקב להקים י"ב שבטי י-ה ומטתו שלמה, וכמו שכתבנו בס"ד ביגדיל תורה (וישלח).

יז. שם וְשַׂמְתִּי אֶת זַרְעֲךָ כְּחוֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא יִסָּפֵר מֵרֹב דקדקו (עי' באגרא דכלה ובהעמק דבר להנצי"ב), מדוע הזכיר הברכה של חול הים ולא כוכבי שמים. וי"ל לרמוז לבני יעקב את הדרך ילכו בה - להשמר מדרכו הרעה של עשו וממשיכי דרכו, להיות מרוחק מהם כדבעי, והוא ע"י גדרים וסייגים שמעמידים בני ישראל - כאותו 'חול' אשר הוא גבול לים - לבל ישטפו מימיו האדירים את כל העולם, כך גדרים אלו מעכבים אותם מלהיות מושפעים ע"י הגויים, ומלהתערב בעניני הגויים, וזה נרמז ב'חול' שהוא גדר וחומה לים, ובקש יעקב אבינו שיהיה לבניו כח להעמיד גדרים וסייגים לא להיות מושפע ומחובר לגוים, וכמו שכתבנו בס"ד ביגדיל תורה (וישלח).

יח. שם פסוק יד וַיִּקַּח מִן הַבָּא בְּיָדוֹ מִנְחָה לְעֵשָׂו אָחִיו ב'דרכי משה' (יו"ד ריש סימן לה) כתב בשם התשב"ץ: מצאתי כתוב בשם רבי יהודה חסיד, שאמר שיש להעביר ולמשמש היד על גבי בהמה בעודה חיה, אם תשפיל לארץ תחת ידו - ודאי כשרה, ואם לאו - טרפה. ונתתי בו סימן "לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה" (תהלים נא, יט), "ושפל רוח להחיות" (ישעיהו נז, טו). ועל פי הדברים הנ"ל בארו המפרשים את הפסוק הנאמר במנחה שנתן יעקב לפני עשיו אחיו מה הכונה 'מן הבא בידו'? אלא שיעקב אבינו העביר ידו עליהן, ואותן שהשפילו עצמן לארץ השאירן לעצמו, ורק אותן שלא השפילו עצמן ובאו בקומתן הזקופה - שלח לעשיו, כי ודאי טרפה הן, וכמו שכתבנו בס"ד באשיחה בחוקיך (חקת).

יט. שם וַיִּקַּח מִן הַבָּא בְּיָדוֹ מִנְחָה לְעֵשָׂו אָחִיו היה האדמו"ר מגור רבי ישראל אלטר זצ"ל, מזכיר את החובה להתפלל ולברך במתינות כאזהרת חז"ל (ברכות מז, א): "לא יזרוק ברכה מפיו". כיוצא בזה, זרז ותבע שיתפללו בקול רם ומתוך הסדור דוקא, ומרגליה בפומיה בשם האדמו"ר מקוצק: "ויקח מן הבא בידו מנחה לעשו אחיו" - אדם החוטף תפלה או ברכה, "מן הבא בידו", בלא ישוב הדעת, מבלי הכנה מקדמת, הרי זו מנחה לסטרא אחרא, רחמנא לצלן, וכמו שכתבנו בס"ד באשיחה בחוקיך (חקת).

כ. שם וַיָּלֶן שָׁם בַּלַּיְלָה הַהוּא כתב רבינו ה'אברבנאל' זי"ע והנה אמר 'וילן שם בלילה ההוא' וכו' להודיע בטחונו של יעקב, שלא ברח ושלא נאסף אל עיר סוגרת ומסוגרת, כי בהיותו בוטח באלוקיו לן שם בלילה ההוא בהיות עשיו קרוב אליו ולא ירא ממנו עכ"ל, וכמו שכתבנו בס"ד בתחכמני מצותיך (וישלח).

כא. עובדיה פרק א פסוק י (הפטרת וישלח) מֵחָמָס אָחִיךָ יַעֲקֹב תְּכַסְּךָ בוּשָׁה וְנִכְרַתָּ לְעוֹלָם כתב ב'שערי תשובה' בהלכות פסח (או"ח סי' תפ"ב סק"א) בשם מו"ה רבי מאיר עראמה זי"ע לפרש במאמר הכתוב 'מחמס אחיך יעקב תכסך בושה', שבא הכתוב להוכיח את עשו, בא וראה ביצד התאמץ אחיך יעקב 'לחמס' את הברכות, ועשה תחבולות בערמה להשיגם, ואף שלכאורה היה זה הפך מדתו - מדת האמת, אך הכל היה כדאי בעיניו בשביל לזכות בברכות 'להחיות עצמו חיי עולם', ואלו עשיו היה בידו לקנות לעצמו כל טוב שבעולם, ומאס בטוב ובחר ברע, וזהו שאמר הכתוב מחמס אחיך יעקב - מהנהגת ה'חמס' שעשה יעקב תבוא בושה ותכסה את פניך. ומסיים ה'שערי תשובה' 'והדברים עתיקים, מדבש מתוקים'. וכל זאת ללמדנו שלא להיות מתלמידיו של עשיו הרשע, לאבד כל העולמות בעצלות וברפיון ידים, אלא לילך בדרכי אבות ולרדוף אחר הטוב, וכמו שכתבנו בס"ד באדברה בעדותיך (תולדות).

להפצה באיזור מגוריכם ולחשיג הגיליונות הספרים והשעורים במייל: toraoren@gmail.com וכמלפונים 0506491414,0509013000

תורתך שעשעי

פסוקים שנתבארו בהרחבה בספרים ובגיליונות מהרב אורן נזרית שליט"א

פָּרָשַׁת וַיִּשְׁלַח

לערוץ יגדיל

לב ד וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים לְפָנָיו אֶל עֵשָׂו אָחִיו אַרְצָה שֵׂעִיר שְׂדֵה אֱדוֹם[1] ה וַיְצַו אֹתָם לֵאמֹר כֹּה
תֹאמְרוּן לַאדֹנִי לְעֵשָׂו כֹּה אָמַר עַבְדְּךָ יַעֲקֹב עִם לָבָן גַּרְתִּי וָאֵחַר עַד עָתָּה[2] ו וַיְהִי לִי שׁוֹר וַחֲמוֹר צֹאן
וְעֶבֶד וְשִׁפְחָה וָאֶשְׁלְחָה לְהַגִּיד לַאדֹנִי לִמְצֹא חֵן בְּעֵינֶיךָ[3] ז וַיָּשֻׁבוּ הַמַּלְאָכִים אֶל יַעֲקֹב לֵאמֹר בָּאנוּ
אֶל אָחִיךָ אֶל עֵשָׂו וְגַם הֹלֵךְ לִקְרָאתְךָ וְאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ עִמּוֹ[4] ח וַיִּירָא יַעֲקֹב מְאֹד וַיֵּצֶר לוֹ וַיַּחַץ אֶת
הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ וְאֶת הַצֹּאן וְאֶת הַבָּקָר וְהַגְּמַלִּים לִשְׁנֵי מַחֲנוֹת[5] ט וַיֹּאמֶר אִם יָבוֹא עֵשָׂו אֶל הַמַּחֲנֶה
הָאַחַת וְהִכָּהוּ וְהָיָה הַמַּחֲנֶה הַנִּשְׁאָר לִפְלֵיטָה[6] י וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֱלֹהֵי אָבִי אַבְרָהָם וֵאלֹהֵי אָבִי יִצְחָק
יְהוָה הָאֹמֵר אֵלַי שׁוּב לְאַרְצְךָ וּלְמוֹלַדְתְּךָ וְאֵיטִיבָה עִמָּךְ[7] יא קָטֹנְתִּי מִכֹּל הַחֲסָדִים וּמִכָּל הָאֱמֶת אֲשֶׁר
עָשִׂיתָ אֶת עַבְדֶּךָ כִּי בְמַקְלִי עָבַרְתִּי אֶת הַיַּרְדֵּן הַזֶּה וְעַתָּה הָיִיתִי לִשְׁנֵי מַחֲנוֹת[8] יב הַצִּילֵנִי נָא מִיַּד אָחִי
מִיַּד עֵשָׂו כִּי יָרֵא אָנֹכִי אֹתוֹ פֶּן יָבוֹא וְהִכַּנִי אֵם עַל בָּנִים[9] יג וְאַתָּה אָמַרְתָּ הֵיטֵב אֵיטִיב עִמָּךְ וְשַׂמְתִּי
אֶת זַרְעֲךָ כְּחוֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא יִסָּפֵר מֵרֹב[10] יד וַיָּלֶן שָׁם בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיִּקַּח מִן הַבָּא בְיָדוֹ מִנְחָה לְעֵשָׂו
אָחִיו[11] טו עִזִּים מָאתַיִם וּתְיָשִׁים עֶשְׂרִים רְחֵלִים מָאתַיִם וְאֵילִים עֶשְׂרִים טז גְּמַלִּים מֵינִיקוֹת וּבְנֵיהֶם
שְׁלֹשִׁים פָּרוֹת אַרְבָּעִים וּפָרִים עֲשָׂרָה אֲתֹנֹת עֶשְׂרִים וַעְיָרִם עֲשָׂרָה יז וַיִּתֵּן בְּיַד עֲבָדָיו עֵדֶר עֵדֶר לְבַדּוֹ
וַיֹּאמֶר אֶל עֲבָדָיו עִבְרוּ לְפָנַי וְרֶוַח תָּשִׂימוּ בֵּין עֵדֶר וּבֵין עֵדֶר[12] יח וַיְצַו אֶת הָרִאשׁוֹן לֵאמֹר כִּי יִפְגָּשְׁךָ
עֵשָׂו אָחִי וּשְׁאֵלְךָ לֵאמֹר לְמִי אַתָּה וְאָנָה תֵלֵךְ וּלְמִי אֵלֶּה לְפָנֶיךָ[13] יט וְאָמַרְתָּ לְעַבְדְּךָ לְיַעֲקֹב מִנְחָה
הִוא שְׁלוּחָה לַאדֹנִי לְעֵשָׂו וְהִנֵּה גַם הוּא אַחֲרֵינוּ[14] כ וַיְצַו גַּם אֶת הַשֵּׁנִי גַּם אֶת הַשְּׁלִישִׁי גַּם אֶת כָּל
הַהֹלְכִים אַחֲרֵי הָעֲדָרִים לֵאמֹר כַּדָּבָר הַזֶּה תְּדַבְּרוּן אֶל עֵשָׂו בְּמֹצַאֲכֶם אֹתוֹ[15] כא וַאֲמַרְתֶּם גַּם הִנֵּה
עַבְדְּךָ יַעֲקֹב אַחֲרֵינוּ כִּי אָמַר אֲכַפְּרָה פָנָיו בַּמִּנְחָה הַהֹלֶכֶת לְפָנָי וְאַחֲרֵי כֵן אֶרְאֶה פָנָיו אוּלַי יִשָּׂא פָנָי[16]
כב וַתַּעֲבֹר הַמִּנְחָה עַל פָּנָיו וְהוּא לָן בַּלַּיְלָה הַהוּא בַּמַּחֲנֶה[17] כג וַיָּקָם בַּלַּיְלָה הוּא וַיִּקַּח אֶת שְׁתֵּי נָשָׁיו
וְאֶת שְׁתֵּי שִׁפְחֹתָיו וְאֶת אַחַד עָשָׂר יְלָדָיו וַיַּעֲבֹר אֵת מַעֲבַר יַבֹּק[18] כד וַיִּקָּחֵם וַיַּעֲבִרֵם אֶת הַנָּחַל וַיַּעֲבֵר
אֶת אֲשֶׁר לוֹ כה וַיִּוָּתֵר יַעֲקֹב לְבַדּוֹ וַיֵּאָבֵק אִישׁ עִמּוֹ עַד עֲלוֹת הַשָּׁחַר[19] כו וַיַּרְא כִּי לֹא יָכֹל לוֹ וַיִּגַּע
בְּכַף יְרֵכוֹ וַתֵּקַע כַּף יֶרֶךְ יַעֲקֹב בְּהֵאָבְקוֹ עִמּוֹ[20] כז וַיֹּאמֶר שַׁלְּחֵנִי כִּי עָלָה הַשָּׁחַר וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁלֵּחֲךָ
כִּי אִם בֵּרַכְתָּנִי כח וַיֹּאמֶר אֵלָיו מַה שְּׁמֶךָ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כט וַיֹּאמֶר לֹא יַעֲקֹב יֵאָמֵר עוֹד שִׁמְךָ כִּי אִם
יִשְׂרָאֵל כִּי שָׂרִיתָ עִם אֱלֹהִים וְעִם אֲנָשִׁים וַתּוּכָל[21] ל וַיִּשְׁאַל יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הַגִּידָה נָּא שְׁמֶךָ וַיֹּאמֶר לָמָּה
זֶּה תִּשְׁאַל לִשְׁמִי וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ שָׁם לא וַיִּקְרָא יַעֲקֹב שֵׁם הַמָּקוֹם פְּנִיאֵל כִּי רָאִיתִי אֱלֹהִים פָּנִים אֶל פָּנִים
וַתִּנָּצֵל נַפְשִׁי[22] לב וַיִּזְרַח לוֹ הַשֶּׁמֶשׁ כַּאֲשֶׁר עָבַר אֶת פְּנוּאֵל וְהוּא צֹלֵעַ עַל יְרֵכוֹ[23] לג עַל כֵּן לֹא יֹאכְלוּ
בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת גִּיד הַנָּשֶׁה אֲשֶׁר עַל כַּף הַיָּרֵךְ עַד הַיּוֹם הַזֶּה כִּי נָגַע בְּכַף יֶרֶךְ יַעֲקֹב בְּגִיד הַנָּשֶׁה[24]
לג א וַיִּשָּׂא יַעֲקֹב עֵינָיו וַיַּרְא וְהִנֵּה עֵשָׂו בָּא וְעִמּוֹ אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ וַיַּחַץ אֶת הַיְלָדִים עַל לֵאָה וְעַל
רָחֵל וְעַל שְׁתֵּי הַשְּׁפָחוֹת ב וַיָּשֶׂם אֶת הַשְּׁפָחוֹת וְאֶת יַלְדֵיהֶן רִאשֹׁנָה וְאֶת לֵאָה וִילָדֶיהָ אַחֲרֹנִים וְאֶת
רָחֵל וְאֶת יוֹסֵף אַחֲרֹנִים[25] ג וְהוּא עָבַר לִפְנֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחוּ אַרְצָה שֶׁבַע פְּעָמִים עַד גִּשְׁתּוֹ עַד אָחִיו[26]
ד וַיָּרָץ עֵשָׂו לִקְרָאתוֹ וַיְחַבְּקֵהוּ וַיִּפֹּל עַל צַוָּארָו וַיִּשָּׁקֵהוּ וַיִּבְכּוּ ה וַיִּשָּׂא אֶת עֵינָיו וַיַּרְא אֶת הַנָּשִׁים
וְאֶת הַיְלָדִים וַיֹּאמֶר מִי אֵלֶּה לָּךְ וַיֹּאמַר הַיְלָדִים אֲשֶׁר חָנַן אֱלֹהִים אֶת עַבְדֶּךָ ו וַתִּגַּשְׁןָ הַשְּׁפָחוֹת הֵנָּה
וְיַלְדֵיהֶן וַתִּשְׁתַּחֲוֶיןָ ז וַתִּגַּשׁ גַּם לֵאָה וִילָדֶיהָ וַיִּשְׁתַּחֲווּ וְאַחַר נִגַּשׁ יוֹסֵף וְרָחֵל וַיִּשְׁתַּחֲווּ[27] ח וַיֹּאמֶר מִי לְךָ
כָּל הַמַּחֲנֶה הַזֶּה אֲשֶׁר פָּגָשְׁתִּי וַיֹּאמֶר לִמְצֹא חֵן בְּעֵינֵי אֲדֹנִי ט וַיֹּאמֶר עֵשָׂו יֶשׁ לִי רָב אָחִי יְהִי לְךָ אֲשֶׁר
לָךְ[28] י וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אַל נָא אִם נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ וְלָקַחְתָּ מִנְחָתִי מִיָּדִי כִּי עַל כֵּן רָאִיתִי פָנֶיךָ כִּרְאֹת
פְּנֵי אֱלֹהִים וַתִּרְצֵנִי[29] יא קַח נָא אֶת בִּרְכָתִי אֲשֶׁר הֻבָאת לָךְ כִּי חַנַּנִי אֱלֹהִים וְכִי יֶשׁ לִי כֹל וַיִּפְצַר בּוֹ
וַיִּקָּח יב וַיֹּאמֶר נִסְעָה וְנֵלֵכָה וְאֵלְכָה לְנֶגְדֶּךָ יג וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדֹנִי יֹדֵעַ כִּי הַיְלָדִים רַכִּים וְהַצֹּאן וְהַבָּקָר
עָלוֹת עָלָי וּדְפָקוּם יוֹם אֶחָד וָמֵתוּ כָּל הַצֹּאן[30] יד יַעֲבָר נָא אֲדֹנִי לִפְנֵי עַבְדּוֹ וַאֲנִי אֶתְנָהֲלָה לְאִטִּי לְרֶגֶל
הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר לְפָנַי וּלְרֶגֶל הַיְלָדִים עַד אֲשֶׁר אָבֹא אֶל אֲדֹנִי שֵׂעִירָה[31] טו וַיֹּאמֶר עֵשָׂו אַצִּיגָה נָּא עִמְּךָ
מִן הָעָם אֲשֶׁר אִתִּי וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶּה אֶמְצָא חֵן בְּעֵינֵי אֲדֹנִי[32] טז וַיָּשָׁב בַּיּוֹם הַהוּא עֵשָׂו לְדַרְכּוֹ שֵׂעִירָה[33]
יז וְיַעֲקֹב נָסַע סֻכֹּתָה וַיִּבֶן לוֹ בָּיִת וּלְמִקְנֵהוּ עָשָׂה סֻכֹּת עַל כֵּן קָרָא שֵׁם הַמָּקוֹם סֻכּוֹת[34] יח וַיָּבֹא יַעֲקֹב
שָׁלֵם עִיר שְׁכֶם אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנַעַן בְּבֹאוֹ מִפַּדַּן אֲרָם וַיִּחַן אֶת פְּנֵי הָעִיר יט וַיִּקֶן אֶת חֶלְקַת הַשָּׂדֶה
אֲשֶׁר נָטָה שָׁם אָהֳלוֹ מִיַּד בְּנֵי חֲמוֹר אֲבִי שְׁכֶם בְּמֵאָה קְשִׂיטָה כ וַיַּצֶּב שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא לוֹ אֵל אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל[35] לד א וַתֵּצֵא דִינָה בַּת לֵאָה אֲשֶׁר יָלְדָה לְיַעֲקֹב לִרְאוֹת בִּבְנוֹת הָאָרֶץ[36] ב וַיַּרְא אֹתָהּ שְׁכֶם בֶּן
חֲמוֹר הַחִוִּי נְשִׂיא הָאָרֶץ וַיִּקַּח אֹתָהּ וַיִּשְׁכַּב אֹתָהּ וַיְעַנֶּהָ ג וַתִּדְבַּק נַפְשׁוֹ בְּדִינָה בַּת יַעֲקֹב וַיֶּאֱהַב אֶת
הַנַּעֲרָ וַיְדַבֵּר עַל לֵב הַנַּעֲרָ[37] ד וַיֹּאמֶר שְׁכֶם אֶל חֲמוֹר אָבִיו לֵאמֹר קַח לִי אֶת הַיַּלְדָּה הַזֹּאת לְאִשָּׁה
ה וְיַעֲקֹב שָׁמַע כִּי טִמֵּא אֶת דִּינָה בִתּוֹ וּבָנָיו הָיוּ אֶת מִקְנֵהוּ בַּשָּׂדֶה וְהֶחֱרִשׁ יַעֲקֹב עַד בֹּאָם ו וַיֵּצֵא
חֲמוֹר אֲבִי שְׁכֶם אֶל יַעֲקֹב לְדַבֵּר אִתּוֹ ז וּבְנֵי יַעֲקֹב בָּאוּ מִן הַשָּׂדֶה כְּשָׁמְעָם וַיִּתְעַצְּבוּ הָאֲנָשִׁים וַיִּחַר
לָהֶם מְאֹד כִּי נְבָלָה עָשָׂה בְיִשְׂרָאֵל לִשְׁכַּב אֶת בַּת יַעֲקֹב וְכֵן לֹא יֵעָשֶׂה[38] ח וַיְדַבֵּר חֲמוֹר אִתָּם לֵאמֹר
שְׁכֶם בְּנִי חָשְׁקָה נַפְשׁוֹ בְּבִתְּכֶם תְּנוּ נָא אֹתָהּ לוֹ לְאִשָּׁה ט וְהִתְחַתְּנוּ אֹתָנוּ בְּנֹתֵיכֶם תִּתְּנוּ לָנוּ וְאֶת
בְּנֹתֵינוּ תִּקְחוּ לָכֶם י וְאִתָּנוּ תֵּשֵׁבוּ וְהָאָרֶץ תִּהְיֶה לִפְנֵיכֶם שְׁבוּ וּסְחָרוּהָ וְהֵאָחֲזוּ בָּהּ יא וַיֹּאמֶר שְׁכֶם אֶל
אָבִיהָ וְאֶל אַחֶיהָ אֶמְצָא חֵן בְּעֵינֵיכֶם וַאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלַי אֶתֵּן יב הַרְבּוּ עָלַי מְאֹד מֹהַר וּמַתָּן וְאֶתְּנָה
כַּאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלָי וּתְנוּ לִי אֶת הַנַּעֲרָ לְאִשָּׁה יג וַיַּעֲנוּ בְנֵי יַעֲקֹב אֶת שְׁכֶם וְאֶת חֲמוֹר אָבִיו בְּמִרְמָה
וַיְדַבֵּרוּ אֲשֶׁר טִמֵּא אֵת דִּינָה אֲחֹתָם[39] יד וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם לֹא נוּכַל לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר הַזֶּה לָתֵת אֶת
אֲחֹתֵנוּ לְאִישׁ אֲשֶׁר לוֹ עָרְלָה כִּי חֶרְפָּה הִוא לָנוּ טו אַךְ בְּזֹאת נֵאוֹת לָכֶם אִם תִּהְיוּ כָמֹנוּ לְהִמֹּל לָכֶם
כָּל זָכָר[40] טז וְנָתַנּוּ אֶת בְּנֹתֵינוּ לָכֶם וְאֶת בְּנֹתֵיכֶם נִקַּח לָנוּ וְיָשַׁבְנוּ אִתְּכֶם וְהָיִינוּ לְעַם אֶחָד יז וְאִם לֹא
תִשְׁמְעוּ אֵלֵינוּ לְהִמּוֹל וְלָקַחְנוּ אֶת בִּתֵּנוּ וְהָלָכְנוּ יח וַיִּיטְבוּ דִבְרֵיהֶם בְּעֵינֵי חֲמוֹר וּבְעֵינֵי שְׁכֶם בֶּן חֲמוֹר
יט וְלֹא אֵחַר הַנַּעַר לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר כִּי חָפֵץ בְּבַת יַעֲקֹב וְהוּא נִכְבָּד מִכֹּל בֵּית אָבִיו כ וַיָּבֹא חֲמוֹר וּשְׁכֶם
בְּנוֹ אֶל שַׁעַר עִירָם וַיְדַבְּרוּ אֶל אַנְשֵׁי עִירָם לֵאמֹר כא הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה שְׁלֵמִים הֵם אִתָּנוּ וְיֵשְׁבוּ בָאָרֶץ
וְיִסְחֲרוּ אֹתָהּ וְהָאָרֶץ הִנֵּה רַחֲבַת יָדַיִם לִפְנֵיהֶם אֶת בְּנֹתָם נִקַּח לָנוּ לְנָשִׁים וְאֶת בְּנֹתֵינוּ נִתֵּן לָהֶם[41]
כב אַךְ בְּזֹאת יֵאֹתוּ לָנוּ הָאֲנָשִׁים לָשֶׁבֶת אִתָּנוּ לִהְיוֹת לְעַם אֶחָד בְּהִמּוֹל לָנוּ כָּל זָכָר כַּאֲשֶׁר הֵם נִמֹּלִים

1. עַיֵּן אֲבִיטָה אָרְחוֹתֶיךָ וַיִּשְׁלַח, וַיְהִי לִי שׁוֹר וַחֲמוֹר - כּוֹחוֹ שֶׁל יַעֲקֹב; אֲבִיטָה אָרְחוֹתֶיךָ וַיִּשְׁלַח, תַּשְׁאִיר אֶת הָעֲבוֹדָה לְבוֹרֵא עוֹלָם; אָשִׁיחָה בְּחֻקֶּיךָ פָּרָשַׁת בְּשַׁלַּח, מִדַּת הַבִּטָּחוֹן הַנִּדְרֶשֶׁת מִן הַצַּדִּיקִים; אָשִׁיחָה בְּחֻקֶּיךָ פָּרָשַׁת וַיִּשְׁלַח, "מִיַּד אָחִי מִיַּד עֵשָׂו"; מִפְּקוּדֶיךָ אֶתְבּוֹנָן וַיִּשְׁלַח, יַעֲקֹב מְדַבֵּר אֶל עֵשָׂו בִּשְׁנֵי מַהֲלָכִים; תּוֹרָתְךָ חֲנֵנִי וַיִּשְׁלַח, כַּעֲסוֹ שֶׁל עֵשָׂו עַל יַעֲקֹב אָבִינוּ ע"ה שֶׁגָּנַב לוֹ הַבְּרָכָה שֶׁל יִצְחָק אָבִינוּ ע"ה; תְּחַכְּמֵנִי מִצְוֹתֶיךָ וַיִּשְׁלַח, וְהִכִּינוּ אֵת אֲשֶׁר יָבִיאוּ - הַהֲכָנָה לִימֵי הַחֲנוּכָּה הַמְמַשְׁמְשִׁים וּבָאִים **2.** עַיֵּן אֲבִיטָה אָרְחוֹתֶיךָ וַיִּשְׁלַח, וַיְהִי לִי שׁוֹר וַחֲמוֹר - כּוֹחוֹ שֶׁל יַעֲקֹב; יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיִּשְׁלַח, הִטַּהֲרוּ וְהַחֲלִיפוּ שִׂמְלוֹתֵיכֶם - חוֹבַת הָאָדָם לִבְרֹחַ מֵהַיֵּצֶר וְכַת דְּלֵיהּ; מִפְּקוּדֶיךָ אֶתְבּוֹנָן וַיִּשְׁלַח, יַעֲקֹב מְדַבֵּר אֶל עֵשָׂו בִּשְׁנֵי מַהֲלָכִים; תּוֹרָתְךָ חֲנֵנִי וַיִּשְׁלַח, 'וַיְהִי לִי שׁוֹר וַחֲמוֹר' בְּמִלְחָמָה - כֹּחֵנוּ בְּתוֹרָתֵנוּ וּבִתְפִלָּתֵנוּ; תּוֹרָתְךָ חֲנֵנִי וַיִּשְׁלַח, יַעֲקֹב אָבִינוּ ע"ה מִתְנַהֵג בַּעֲנָוָה וּבְתַקִּיפוּת כְּנֶגֶד עֵשָׂו; תּוֹרָתְךָ חֲנֵנִי וַיִּשְׁלַח, כַּעֲסוֹ שֶׁל עֵשָׂו עַל יַעֲקֹב אָבִינוּ ע"ה שֶׁגָּנַב לוֹ הַבְּרָכָה שֶׁל יִצְחָק אָבִינוּ ע"ה; תְּחַכְּמֵנִי מִצְוֹתֶיךָ וַיִּשְׁלַח, וַיֵּאָבֵק אִישׁ עִמּוֹ - עִיקַּר הַמִּלְחָמָה הוּא עַל הַגְּדָרִים וְהַסְּיָגִים **3.** עַיֵּן אֲבִיטָה אָרְחוֹתֶיךָ וַיִּשְׁלַח, וַיְהִי לִי שׁוֹר וַחֲמוֹר - כּוֹחוֹ שֶׁל יַעֲקֹב; מִפְּקוּדֶיךָ אֶתְבּוֹנָן וַיִּשְׁלַח, יַעֲקֹב מְדַבֵּר אֶל עֵשָׂו בִּשְׁנֵי מַהֲלָכִים; תּוֹרָתְךָ חֲנֵנִי וַיִּשְׁלַח, 'וַיְהִי לִי שׁוֹר וַחֲמוֹר' בְּמִלְחָמָה - כֹּחֵנוּ בְּתוֹרָתֵנוּ וּבִתְפִלָּתֵנוּ; תּוֹרָתְךָ חֲנֵנִי וַיִּשְׁלַח, כַּעֲסוֹ שֶׁל עֵשָׂו עַל יַעֲקֹב אָבִינוּ ע"ה שֶׁגָּנַב לוֹ הַבְּרָכָה שֶׁל יִצְחָק אָבִינוּ ע"ה **4.** עַיֵּן אֲבִיטָה אָרְחוֹתֶיךָ וַיִּשְׁלַח, שֶׁמָּא נִתְלַכְלַכְתִּי בַּחֵטְא **5.** עַיֵּן אֲבִיטָה אָרְחוֹתֶיךָ וַיִּשְׁלַח, שֶׁמָּא נִתְלַכְלַכְתִּי בַּחֵטְא; אָשִׁיחָה בְּחֻקֶּיךָ בהלכה פָּרָשַׁת וַיִּשְׁלַח, בּוֹטֵחַ בַּה' - חֶסֶד יְסוֹבְבֶנּוּ; אָשִׁיחָה בְּחֻקֶּיךָ פָּרָשַׁת בְּשַׁלַּח, הַמַּאֲמִין וּבוֹטֵחַ - זוֹכֶה לְהַנְהָגָה מֵעַל הַטֶּבַע; אָשִׁיחָה בְּחֻקֶּיךָ פָּרָשַׁת וַיֵּשֶׁב, 'בְּזֹאת אֲנִי בוֹטֵחַ'; אָשִׁיחָה בְּחֻקֶּיךָ פָּרָשַׁת וַיִּשְׁלַח, שִׂיחָה לְפָרָשַׁת וַיִּשְׁלַח - 'הַרְחֵק מִשָּׁכֵן רָע וְאַל תִּתְחַבֵּר לָרָשָׁע'; יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיִּשְׁלַח, יְפַלְּטֵם מֵרְשָׁעִים וְיוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ בוֹ - שְׂכָרוֹ שֶׁל הַבּוֹטֵחַ שֶׁתָּמִיד יוֹשִׁיעוֹ ה'; תּוֹרָתְךָ חֲנֵנִי וַיִּשְׁלַח, 'וַיַּחַץ אֶת הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ' **6.** עַיֵּן אֲדַבְּרָה בְעֵדוֹתֶיךָ וַיִּשְׁלַח, הִתְקִין עַצְמוֹ לִתְפִלָּה - כּוֹחָהּ שֶׁל תְּפִלָּה; אֲדַבְּרָה בְעֵדוֹתֶיךָ וַיִּשְׁלַח, שֶׁבַע יִפּוֹל צַדִּיק וָקָם - הִתְחַזְּקוּת אַחַר נְפִילָה; אֲדַבְּרָה בְעֵדוֹתֶיךָ נִצָּבִים וַיֵּלֶךְ, בְּפִיךָ וּבִלְבָבְךָ - תְּפִלָּה עֲבוֹדָה שֶׁבַּלֵּב וּבַפֶּה; אָשִׁיחָה בְּחֻקֶּיךָ פָּרָשַׁת וַיִּשְׁלַח, שִׂיחָה לְפָרָשַׁת וַיִּשְׁלַח - 'הַרְחֵק מִשָּׁכֵן רָע וְאַל תִּתְחַבֵּר לָרָשָׁע'; יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיִּשְׁלַח, הִתְקִין עַצְמוֹ לִתְפִלָּה - כּוֹחָהּ שֶׁל תְּפִלָּה; שִׂיחוֹת חִזּוּק פָּרָשַׁת וַיְחִי, הַתְּשׁוּבָה שֶׁל הַדּוֹרוֹת הַקּוֹדְמִים; תּוֹרָתְךָ חֲנֵנִי וַיִּשְׁלַח, 'וַיַּחַץ אֶת הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ'; תְּחַכְּמֵנִי מִצְוֹתֶיךָ וַיִּשְׁלַח, אַרְצָה שֶׁבַע פְּעָמִים - יָשׁוּב וְיִתְחַדֵּשׁ אַף אִם נָפַל שֶׁבַע פְּעָמִים; תְּחַכְּמֵנִי מִצְוֹתֶיךָ וַיִּשְׁלַח, הַצִּילֵנִי נָא - כּוֹחָהּ שֶׁל תְּפִלָּה **7.** עַיֵּן אָשִׁיחָה בְּחֻקֶּיךָ פָּרָשַׁת וַיִּשְׁלַח, שִׂיחָה לְפָרָשַׁת וַיִּשְׁלַח - 'הַרְחֵק מִשָּׁכֵן רָע וְאַל תִּתְחַבֵּר לָרָשָׁע' **8.** עַיֵּן אֲבִיטָה אָרְחוֹתֶיךָ וַיִּשְׁלַח, שֶׁמָּא נִתְלַכְלַכְתִּי בַּחֵטְא; אֲבִיטָה אָרְחוֹתֶיךָ חַיֵּי שָׂרָה, הָרֶמֶז הַנִּפְלָא בְּמִלִּים 'וְכָל טוּב אֲדֹנָיו בְּיָדוֹ'; אָשִׁיחָה בְּחֻקֶּיךָ בהלכה פָּרָשַׁת וַיִּשְׁלַח, בּוֹטֵחַ בַּה' - חֶסֶד יְסוֹבְבֶנּוּ; אָשִׁיחָה בְּחֻקֶּיךָ פָּרָשַׁת מִקֵּץ, הַמַּכִּיר שֶׁהַכֹּל מֵחַסְדֵי הַבּוֹרֵא - זוֹכֶה לְעוֹד וָעוֹד; אָשִׁיחָה בְּחֻקֶּיךָ פָּרָשַׁת שְׁמִינִי, 'מַה לְּךָ הַיָּם כִּי תָנוּס?' - ג' שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹתֵיהֶן בְּצִדָּן; יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיִּשְׁלַח, יְפַלְּטֵם מֵרְשָׁעִים וְיוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ בוֹ - שְׂכָרוֹ שֶׁל הַבּוֹטֵחַ שֶׁתָּמִיד יוֹשִׁיעוֹ ה'; יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיִּשְׁלַח, קָטֹנְתִּי מִכֹּל הַחֲסָדִים - הַמַּכִּיר שֶׁהַכֹּל מֵחַסְדֵי הַבּוֹרֵא לֹא תִּפָּסֵק טוֹבָתוֹ לְעוֹלָם; למדני חקיך וַיִּשְׁלַח התשפו, פרק לב; מִפְּקוּדֶיךָ אֶתְבּוֹנָן וַיִּשְׁלַח, הָסִירוּ אֶת אֱלֹהֵי הַנֵּכָר אֲשֶׁר בְּתוֹכְכֶם... וְנָקוּמָה וְנַעֲלֶה בֵּית אֵל; ספר קול חתן, 'יָהִיב דַּעְתֵּיהּ לְמֵהֲדַר' - מִיָּד קָפְצָה לוֹ הַדֶּרֶךְ; ספר קול חתן, פֶּתַח דָּבָר; ספר קול כלה, 'יָהִיב דַּעְתֵּיהּ לְמֵהֲדַר' - מִיָּד קָפְצָה לוֹ הַדֶּרֶךְ; ספר קול שמחה, פֶּתַח דָּבָר **9.** עַיֵּן אָשִׁיחָה בְּחֻקֶּיךָ בהלכה פָּרָשַׁת וַיִּשְׁלַח, תְּפִלָּה - בְּלָשׁוֹן בְּרוּרָה; אָשִׁיחָה בְּחֻקֶּיךָ בהלכה פָּרָשַׁת כִּי תֵצֵא, שִׁעוּר לְפָרָשַׁת כִּי תֵצֵא - סֵדֶר לֵיל רֹאשׁ הַשָּׁנָה; אָשִׁיחָה בְּחֻקֶּיךָ בהלכה פָּרָשַׁת רְאֵה, אֵין לִכְפֹּל פָּסוּק 'שְׁמַע יִשְׂרָאֵל' שֶׁאוֹמְרִים בַּסְּלִיחוֹת, אֶלָּא הַשּׁ"ץ אוֹמְרוֹ פַּעַם אַחַת וְהַצִּבּוּר עוֹנִים אַחֲרָיו גַּם כֵּן פַּעַם אַחַת וְלֹא יוֹתֵר.; אָשִׁיחָה בְּחֻקֶּיךָ פָּרָשַׁת וַיִּשְׁלַח, "מִיַּד אָחִי מִיַּד עֵשָׂו"; אָשִׁיחָה בְּחֻקֶּיךָ פָּרָשַׁת וַיִּשְׁלַח, שִׂיחָה לְפָרָשַׁת וַיִּשְׁלַח - 'הַרְחֵק מִשָּׁכֵן רָע וְאַל תִּתְחַבֵּר לָרָשָׁע'; אָשִׁיחָה בְּחֻקֶּיךָ פָּרָשַׁת מִקֵּץ, הַמַּכִּיר שֶׁהַכֹּל מֵחַסְדֵי הַבּוֹרֵא - זוֹכֶה לְעוֹד וָעוֹד; יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיִּשְׁלַח, הִטַּהֲרוּ וְהַחֲלִיפוּ שִׂמְלוֹתֵיכֶם - חוֹבַת הָאָדָם לִבְרֹחַ מֵהַיֵּצֶר וְכַת דְּלֵיהּ; שִׂיחוֹת חִזּוּק בְּעֶרֶב יוֹם הַכִּפּוּרִים, הַצִּילֵנִי נָא מִיַּד אָחִי מִיַּד עֵשָׂו; שִׂיחוֹת חִזּוּק בְּעֶרֶב יוֹם הַכִּפּוּרִים, מַעֲלַת הַוִּדּוּי אֵלָיו יִתְבָּרַךְ; שִׂיחוֹת חִזּוּק פָּרָשַׁת אֱמֹר, לְפָרֵט אֶת כָּל הַפְּרָטִים; שִׂיחוֹת חִזּוּק פָּרָשַׁת בֹּא, צָרִיךְ לְתַקֵּן אֶת כָּל פִּגְמֵי הַדִּבּוּר; שִׂיחוֹת חִזּוּק פָּרָשַׁת וַיֵּשֶׁב, לְפָרֵט בַּתְּפִלָּה; שִׂיחוֹת חִזּוּק שַׁבַּת חוֹל הַמּוֹעֵד פֶּסַח, תְּפִלָּה עַל הַצְלָחַת הַתּוֹרָה בִּפְרָטוּת; תּוֹרָתְךָ חֲנֵנִי יִתְרוֹ, מָה רָאָה יִתְרוֹ בְּמִלְחֶמֶת עֲמָלֵק **10.** עַיֵּן יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיִּשְׁלַח, הִטַּהֲרוּ וְהַחֲלִיפוּ שִׂמְלוֹתֵיכֶם - חוֹבַת הָאָדָם לִבְרֹחַ מֵהַיֵּצֶר וְכַת דְּלֵיהּ; יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיִּשְׁלַח, הַשְּׁקִיעָה לְצֹרֶךְ הַזְּרִיחָה; תּוֹרָתְךָ חֲנֵנִי מִקֵּץ, 'לְשָׁנָה אַחֶרֶת' קְבָעוּם וַעֲשָׂאוּם יָמִים טוֹבִים בְּהַלֵּל וּבְהוֹדָאָה; תּוֹרָתְךָ חֲנֵנִי צַו, בְּנִיסָן נִגְאֲלוּ וּבְנִיסָן עֲתִידִין לְהִגָּאֵל; תְּחַכְּמֵנִי מִצְוֹתֶיךָ וַיִּשְׁלַח, וְאַתָּה אָמַרְתָּ הֵיטֵב אֵיטִיב עִמָּךְ; תְּחַכְּמֵנִי מִצְוֹתֶיךָ וַיִּשְׁלַח, וַיֵּאָבֵק אִישׁ עִמּוֹ - עִיקַּר הַמִּלְחָמָה הוּא עַל הַגְּדָרִים וְהַסְּיָגִים **11.** עַיֵּן אָשִׁיחָה בְּחֻקֶּיךָ פָּרָשַׁת וַיִּשְׁלַח, שִׂיחָה לְפָרָשַׁת וַיִּשְׁלַח - 'הַרְחֵק מִשָּׁכֵן רָע וְאַל תִּתְחַבֵּר לָרָשָׁע'; אָשִׁיחָה בְּחֻקֶּיךָ פָּרָשַׁת חֻקַּת, בְּדִיקַת 'פָּרָה אֲדֻמָּה' מי"ח טְרֵפוֹת; אָשִׁיחָה בְּחֻקֶּיךָ פָּרָשַׁת תּוֹלְדוֹת, תְּפִלָּה בְּלֹא כַּוָּנָה - מִנְחָה לְעֵשָׂו; תְּחַכְּמֵנִי מִצְוֹתֶיךָ וַיִּשְׁלַח, וַיָּלֶן שָׁם בַּלַּיְלָה - מְנוּחַת נֶפֶשׁ הַבּוֹטֵחַ; תְּחַכְּמֵנִי מִצְוֹתֶיךָ וַיִּשְׁלַח, יְבַקֵּשׁ אֶת נִרְדָּף - טוֹבָה וּבְרָכָה הַבָּאָה ע"י הָרְדִיפוֹת **12.** עַיֵּן אֲדַבְּרָה בְעֵדוֹתֶיךָ וַיִּשְׁלַח, נִדְמֶה לָהֶם - כָּל כּוֹחוֹ שֶׁל יֵצֶר אֵינוֹ אֶלָּא דִּמְיוֹן; מִפְּקוּדֶיךָ אֶתְבּוֹנָן וַיִּשְׁלַח, קְפֵדָתוֹ שֶׁל יַעֲקֹב שֶׁהָעֲבָדִים יִשָּׁאֲרוּ בִּרְשׁוּתוֹ; תְּחַכְּמֵנִי מִצְוֹתֶיךָ וַיִּשְׁלַח, וְאַתָּה אָמַרְתָּ הֵיטֵב אֵיטִיב עִמָּךְ **13.** עַיֵּן מִפְּקוּדֶיךָ אֶתְבּוֹנָן וַיִּשְׁלַח, קְפֵדָתוֹ שֶׁל יַעֲקֹב שֶׁהָעֲבָדִים יִשָּׁאֲרוּ בִּרְשׁוּתוֹ **14.** עַיֵּן מִפְּקוּדֶיךָ אֶתְבּוֹנָן וַיִּשְׁלַח, קְפֵדָתוֹ שֶׁל יַעֲקֹב שֶׁהָעֲבָדִים יִשָּׁאֲרוּ בִּרְשׁוּתוֹ **15.** עַיֵּן יַגְדִּיל תּוֹרָה בהר; למדני חקיך וַיִּשְׁלַח התשפו, סימן א; מִפְּקוּדֶיךָ אֶתְבּוֹנָן וַיִּשְׁלַח, קְפֵדָתוֹ שֶׁל יַעֲקֹב שֶׁהָעֲבָדִים יִשָּׁאֲרוּ בִּרְשׁוּתוֹ **16.** עַיֵּן מִפְּקוּדֶיךָ אֶתְבּוֹנָן וַיִּשְׁלַח, קְפֵדָתוֹ שֶׁל יַעֲקֹב שֶׁהָעֲבָדִים יִשָּׁאֲרוּ בִּרְשׁוּתוֹ **17.** עַיֵּן תְּחַכְּמֵנִי מִצְוֹתֶיךָ וַיִּשְׁלַח, וַיָּלֶן שָׁם בַּלַּיְלָה - מְנוּחַת נֶפֶשׁ הַבּוֹטֵחַ **18.** עַיֵּן שִׂיחוֹת חִזּוּק פָּרָשַׁת וַיִּשְׁלַח, שֶׁמָּא תַּחֲזִירֵהוּ בִּתְשׁוּבָה **19.** עַיֵּן אֲבִיטָה אָרְחוֹתֶיךָ בְּמִדְבַּר, יִדְמֶה בְעֵינָיו כְּאִלּוּ הוּא לְבַדּוֹ בָּעוֹלָם; אֲבִיטָה אָרְחוֹתֶיךָ וַיִּשְׁלַח, וַיִּוָּתֵר יַעֲקֹב לְבַדּוֹ; אֲבִיטָה אָרְחוֹתֶיךָ יִתְרוֹ, הָעוֹסֵק בַּתּוֹרָה אָהוּב עַל הקב"ה; אֲדַבְּרָה בְעֵדוֹתֶיךָ וַיִּשְׁלַח, שֶׁבַע יִפּוֹל צַדִּיק וָקָם - הִתְחַזְּקוּת אַחַר נְפִילָה; אֲדַבְּרָה בְעֵדוֹתֶיךָ וַיִּשְׁלַח, תּוֹרָה תַּבְלִין - רַק ע"י עֵסֶק הַתּוֹרָה יְנַצַּח אֶת יִצְרוֹ; אָשִׁיחָה בְּחֻקֶּיךָ בהלכה פָּרָשַׁת וַיִּשְׁלַח, בּוֹטֵחַ בַּה' - חֶסֶד יְסוֹבְבֶנּוּ; יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיִּשְׁלַח, עִם אֱלוֹקִים וַאֲנָשִׁים - ע"י הָאֱמוּנָה יִנָּצֵל מִשָּׂרוֹ שֶׁל עֵשָׂו; שִׂיחוֹת חִזּוּק שְׁבִיעִי שֶׁל פֶּסַח, מִלְחֶמֶת הַיֵּצֶר - הִיא סִבָּה לְקַבָּלַת הַתּוֹרָה; תּוֹרָתְךָ חֲנֵנִי דְּבָרִים, אֲמִירַת מִזְמוֹר לְדָוִד בָּרוּךְ ה' צוּרִי לִפְנֵי עַרְבִית שֶׁל מוֹצָאֵי שַׁבָּת; תּוֹרָתְךָ חֲנֵנִי וַיְחִי, לְהֵאָבֵק בִּשְׁבִיל הַתּוֹרָה; תְּחַכְּמֵנִי מִצְוֹתֶיךָ וַיֵּצֵא, הַתּוֹרָה הִיא הַנֶּשֶׁק שֶׁלָּנוּ בְּמִלְחֶמֶת הַיֵּצֶר; תְּחַכְּמֵנִי מִצְוֹתֶיךָ וַיִּשְׁלַח, אַרְצָה שֶׁבַע פְּעָמִים - יָשׁוּב וְיִתְחַדֵּשׁ אַף אִם נָפַל שֶׁבַע פְּעָמִים; תְּחַכְּמֵנִי מִצְוֹתֶיךָ וַיִּשְׁלַח, וַיֵּאָבֵק אִישׁ עִמּוֹ - עִיקַּר הַמִּלְחָמָה הוּא עַל הַגְּדָרִים וְהַסְּיָגִים **20.** עַיֵּן אֲבִיטָה אָרְחוֹתֶיךָ בְּמִדְבַּר, יִדְמֶה בְעֵינָיו כְּאִלּוּ הוּא לְבַדּוֹ בָּעוֹלָם; אֲבִיטָה אָרְחוֹתֶיךָ וַיִּשְׁלַח, וַיִּוָּתֵר יַעֲקֹב לְבַדּוֹ; אֲבִיטָה אָרְחוֹתֶיךָ וַיִּשְׁלַח, מִי שֶׁדָּבוּק בַּה' לֹא יְאֻנֶּה לוֹ כָּל נֶזֶק; אֲדַבְּרָה בְעֵדוֹתֶיךָ וַיִּשְׁלַח, שֶׁבַע יִפּוֹל צַדִּיק וָקָם - הִתְחַזְּקוּת אַחַר נְפִילָה; אָשִׁיחָה בְּחֻקֶּיךָ בהלכה פָּרָשַׁת וַיִּשְׁלַח, בּוֹטֵחַ בַּה' - חֶסֶד יְסוֹבְבֶנּוּ; יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיִּשְׁלַח, יְפַלְּטֵם מֵרְשָׁעִים וְיוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ בוֹ - שְׂכָרוֹ שֶׁל הַבּוֹטֵחַ שֶׁתָּמִיד יוֹשִׁיעוֹ ה'; מִפְּקוּדֶיךָ אֶתְבּוֹנָן בְּהַעֲלֹתְךָ, מַאַמְרֵי רַבּוֹתֵינוּ עַל הַנָּחַת תְּפִלִּין; תְּחַכְּמֵנִי מִצְוֹתֶיךָ וַיִּשְׁלַח, אַרְצָה שֶׁבַע פְּעָמִים - יָשׁוּב וְיִתְחַדֵּשׁ אַף אִם נָפַל שֶׁבַע פְּעָמִים; תְּחַכְּמֵנִי מִצְוֹתֶיךָ וַיִּשְׁלַח, וַיֵּאָבֵק אִישׁ עִמּוֹ - עִיקַּר הַמִּלְחָמָה הוּא

להפצה באיזור מגוריכם ולהשיג הגיליונות הספרים והשיעורים במייל: toraoren@gmail.com ובטלפונים: 0506491414,0509013000

כג מִקְנֵהֶם וְקִנְיָנָם וְכָל בְּהֶמְתָּם הֲלוֹא לָנוּ הֵם אַךְ נֵאוֹתָה לָהֶם וְיֵשְׁבוּ אִתָּנוּ כד וַיִּשְׁמְעוּ אֶל חֲמוֹר וְאֶל שְׁכֶם
בְּנוֹ כָּל יֹצְאֵי שַׁעַר עִירוֹ וַיִּמֹּלוּ כָּל זָכָר כָּל יֹצְאֵי שַׁעַר עִירוֹ כה וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בִּהְיוֹתָם כֹּאֲבִים וַיִּקְחוּ שְׁנֵי
בְנֵי יַעֲקֹב שִׁמְעוֹן וְלֵוִי אֲחֵי דִינָה אִישׁ חַרְבּוֹ וַיָּבֹאוּ עַל הָעִיר בֶּטַח וַיַּהַרְגוּ כָּל זָכָר[42] כו וְאֶת חֲמוֹר וְאֶת שְׁכֶם
בְּנוֹ הָרְגוּ לְפִי חָרֶב וַיִּקְחוּ אֶת דִּינָה מִבֵּית שְׁכֶם וַיֵּצֵאוּ כז בְּנֵי יַעֲקֹב בָּאוּ עַל הַחֲלָלִים וַיָּבֹזּוּ הָעִיר אֲשֶׁר טִמְּאוּ
אֲחוֹתָם כח אֶת צֹאנָם וְאֶת בְּקָרָם וְאֶת חֲמֹרֵיהֶם וְאֵת אֲשֶׁר בָּעִיר וְאֶת אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה לָקָחוּ כט וְאֶת כָּל חֵילָם
וְאֶת כָּל טַפָּם וְאֶת נְשֵׁיהֶם שָׁבוּ וַיָּבֹזּוּ וְאֵת כָּל אֲשֶׁר בַּבָּיִת ל וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל שִׁמְעוֹן וְאֶל לֵוִי עֲכַרְתֶּם אֹתִי
לְהַבְאִישֵׁנִי בְּיֹשֵׁב הָאָרֶץ בַּכְּנַעֲנִי וּבַפְּרִזִּי וַאֲנִי מְתֵי מִסְפָּר וְנֶאֶסְפוּ עָלַי וְהִכּוּנִי וְנִשְׁמַדְתִּי אֲנִי וּבֵיתִי[43] לא וַיֹּאמְרוּ
הַכְזוֹנָה יַעֲשֶׂה אֶת אֲחוֹתֵנוּ[44] לה א וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל יַעֲקֹב קוּם עֲלֵה בֵית אֵל וְשֶׁב שָׁם וַעֲשֵׂה שָׁם מִזְבֵּחַ
לָאֵל הַנִּרְאֶה אֵלֶיךָ בְּבָרְחֲךָ מִפְּנֵי עֵשָׂו אָחִיךָ[45] ב וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל בֵּיתוֹ וְאֶל כָּל אֲשֶׁר עִמּוֹ הָסִרוּ אֶת אֱלֹהֵי
הַנֵּכָר אֲשֶׁר בְּתֹכְכֶם וְהִטַּהֲרוּ וְהַחֲלִיפוּ שִׂמְלֹתֵיכֶם[46] ג וְנָקוּמָה וְנַעֲלֶה בֵּית אֵל וְאֶעֱשֶׂה שָּׁם מִזְבֵּחַ לָאֵל הָעֹנֶה
אֹתִי בְּיוֹם צָרָתִי וַיְהִי עִמָּדִי בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הָלָכְתִּי[47] ד וַיִּתְּנוּ אֶל יַעֲקֹב אֵת כָּל אֱלֹהֵי הַנֵּכָר אֲשֶׁר בְּיָדָם וְאֶת
הַנְּזָמִים אֲשֶׁר בְּאָזְנֵיהֶם וַיִּטְמֹן אֹתָם יַעֲקֹב תַּחַת הָאֵלָה אֲשֶׁר עִם שְׁכֶם ה וַיִּסָּעוּ וַיְהִי חִתַּת אֱלֹהִים עַל הֶעָרִים
אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיהֶם וְלֹא רָדְפוּ אַחֲרֵי בְּנֵי יַעֲקֹב[48] ו וַיָּבֹא יַעֲקֹב לוּזָה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנַעַן הִוא בֵּית אֵל הוּא וְכָל
הָעָם אֲשֶׁר עִמּוֹ ז וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא לַמָּקוֹם אֵל בֵּית אֵל כִּי שָׁם נִגְלוּ אֵלָיו הָאֱלֹהִים בְּבָרְחוֹ מִפְּנֵי אָחִיו[49]
ח וַתָּמָת דְּבֹרָה מֵינֶקֶת רִבְקָה וַתִּקָּבֵר מִתַּחַת לְבֵית אֵל תַּחַת הָאַלּוֹן וַיִּקְרָא שְׁמוֹ אַלּוֹן בָּכוּת ט וַיֵּרָא אֱלֹהִים
אֶל יַעֲקֹב עוֹד בְּבֹאוֹ מִפַּדַּן אֲרָם וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ[50] י וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהִים שִׁמְךָ יַעֲקֹב לֹא יִקָּרֵא שִׁמְךָ עוֹד יַעֲקֹב כִּי
אִם יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׁמֶךָ וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל[51] יא וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהִים אֲנִי אֵל שַׁדַּי פְּרֵה וּרְבֵה גּוֹי וּקְהַל גּוֹיִם
יִהְיֶה מִמֶּךָּ וּמְלָכִים מֵחֲלָצֶיךָ יֵצֵאוּ[52] יב וְאֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאַבְרָהָם וּלְיִצְחָק לְךָ אֶתְּנֶנָּה וּלְזַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ
אֶתֵּן אֶת הָאָרֶץ יג וַיַּעַל מֵעָלָיו אֱלֹהִים בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר דִּבֶּר אִתּוֹ יד וַיַּצֵּב יַעֲקֹב מַצֵּבָה בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר דִּבֶּר אִתּוֹ
מַצֶּבֶת אָבֶן וַיַּסֵּךְ עָלֶיהָ נֶסֶךְ וַיִּצֹק עָלֶיהָ שָׁמֶן[53] טו וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶת שֵׁם הַמָּקוֹם אֲשֶׁר דִּבֶּר אִתּוֹ שָׁם אֱלֹהִים
בֵּית אֵל טז וַיִּסְעוּ מִבֵּית אֵל וַיְהִי עוֹד כִּבְרַת הָאָרֶץ לָבוֹא אֶפְרָתָה וַתֵּלֶד רָחֵל וַתְּקַשׁ בְּלִדְתָּהּ יז וַיְהִי בְהַקְשֹׁתָהּ
בְּלִדְתָּהּ וַתֹּאמֶר לָהּ הַמְיַלֶּדֶת אַל תִּירְאִי כִּי גַם זֶה לָךְ בֵּן[54] יח וַיְהִי בְּצֵאת נַפְשָׁהּ כִּי מֵתָה וַתִּקְרָא שְׁמוֹ בֶּן אוֹנִי
וְאָבִיו קָרָא לוֹ בִנְיָמִין[55] יט וַתָּמָת רָחֵל וַתִּקָּבֵר בְּדֶרֶךְ אֶפְרָתָה הִוא בֵּית לָחֶם כ וַיַּצֵּב יַעֲקֹב מַצֵּבָה עַל קְבֻרָתָהּ
הִוא מַצֶּבֶת קְבֻרַת רָחֵל עַד הַיּוֹם כא וַיִּסַּע יִשְׂרָאֵל וַיֵּט אָהֳלֹה מֵהָלְאָה לְמִגְדַּל עֵדֶר כב וַיְהִי בִּשְׁכֹּן יִשְׂרָאֵל
בָּאָרֶץ הַהִוא וַיֵּלֶךְ רְאוּבֵן וַיִּשְׁכַּב אֶת בִּלְהָה פִּילֶגֶשׁ אָבִיו וַיִּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל וַיִּהְיוּ בְנֵי יַעֲקֹב שְׁנֵים עָשָׂר כג בְּנֵי
לֵאָה בְּכוֹר יַעֲקֹב רְאוּבֵן וְשִׁמְעוֹן וְלֵוִי וִיהוּדָה וְיִשָּׂשכָר וּזְבֻלוּן כד בְּנֵי רָחֵל יוֹסֵף וּבִנְיָמִן כה וּבְנֵי בִלְהָה שִׁפְחַת
רָחֵל דָּן וְנַפְתָּלִי כו וּבְנֵי זִלְפָּה שִׁפְחַת לֵאָה גָּד וְאָשֵׁר אֵלֶּה בְּנֵי יַעֲקֹב אֲשֶׁר יֻלַּד לוֹ בְּפַדַּן אֲרָם[56] כז וַיָּבֹא יַעֲקֹב
אֶל יִצְחָק אָבִיו מַמְרֵא קִרְיַת הָאַרְבַּע הִוא חֶבְרוֹן אֲשֶׁר גָּר שָׁם אַבְרָהָם וְיִצְחָק[57] כח וַיִּהְיוּ יְמֵי יִצְחָק מְאַת שָׁנָה
וּשְׁמֹנִים שָׁנָה כט וַיִּגְוַע יִצְחָק וַיָּמָת וַיֵּאָסֶף אֶל עַמָּיו זָקֵן וּשְׂבַע יָמִים וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ עֵשָׂו וְיַעֲקֹב בָּנָיו לו א וְאֵלֶּה
תֹּלְדוֹת עֵשָׂו הוּא אֱדוֹם ב עֵשָׂו לָקַח אֶת נָשָׁיו מִבְּנוֹת כְּנָעַן אֶת עָדָה בַּת אֵילוֹן הַחִתִּי וְאֶת אָהֳלִיבָמָה בַּת עֲנָה
בַּת צִבְעוֹן הַחִוִּי[58] ג וְאֶת בָּשְׂמַת בַּת יִשְׁמָעֵאל אֲחוֹת נְבָיוֹת ד וַתֵּלֶד עָדָה לְעֵשָׂו אֶת אֱלִיפָז וּבָשְׂמַת יָלְדָה אֶת
רְעוּאֵל ה וְאָהֳלִיבָמָה יָלְדָה אֶת (יעיש) יְעוּשׁ וְאֶת יַעְלָם וְאֶת קֹרַח אֵלֶּה בְּנֵי עֵשָׂו אֲשֶׁר יֻלְּדוּ לוֹ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן[59]
ו וַיִּקַּח עֵשָׂו אֶת נָשָׁיו וְאֶת בָּנָיו וְאֶת בְּנֹתָיו וְאֶת כָּל נַפְשׁוֹת בֵּיתוֹ וְאֶת מִקְנֵהוּ וְאֶת כָּל בְּהֶמְתּוֹ וְאֵת כָּל קִנְיָנוֹ
אֲשֶׁר רָכַשׁ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיֵּלֶךְ אֶל אֶרֶץ מִפְּנֵי יַעֲקֹב אָחִיו ז כִּי הָיָה רְכוּשָׁם רָב מִשֶּׁבֶת יַחְדָּו וְלֹא יָכְלָה אֶרֶץ
מְגוּרֵיהֶם לָשֵׂאת אֹתָם מִפְּנֵי מִקְנֵיהֶם ח וַיֵּשֶׁב עֵשָׂו בְּהַר שֵׂעִיר עֵשָׂו הוּא אֱדוֹם ט וְאֵלֶּה תֹּלְדוֹת עֵשָׂו אֲבִי
אֱדוֹם בְּהַר שֵׂעִיר י אֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי עֵשָׂו אֱלִיפַז בֶּן עָדָה אֵשֶׁת עֵשָׂו רְעוּאֵל בֶּן בָּשְׂמַת אֵשֶׁת עֵשָׂו יא וַיִּהְיוּ בְּנֵי
אֱלִיפָז תֵּימָן אוֹמָר צְפוֹ וְגַעְתָּם וּקְנַז יב וְתִמְנַע הָיְתָה פִילֶגֶשׁ לֶאֱלִיפַז בֶּן עֵשָׂו וַתֵּלֶד לֶאֱלִיפַז אֶת עֲמָלֵק אֵלֶּה

בְּנֵי עָדָה אֵשֶׁת עֵשָׂו[60] יג וְאֵלֶּה בְּנֵי רְעוּאֵל נַחַת וָזֶרַח שַׁמָּה וּמִזָּה אֵלֶּה הָיוּ בְּנֵי בָשְׂמַת אֵשֶׁת עֵשָׂו[61] יד וְאֵלֶּה
הָיוּ בְּנֵי אָהֳלִיבָמָה בַת עֲנָה בַּת צִבְעוֹן אֵשֶׁת עֵשָׂו וַתֵּלֶד לְעֵשָׂו אֶת (יעיש) יְעוּשׁ וְאֶת יַעְלָם וְאֶת קֹרַח[62] טו אֵלֶּה
אַלּוּפֵי בְנֵי עֵשָׂו בְּנֵי אֱלִיפַז בְּכוֹר עֵשָׂו אַלּוּף תֵּימָן אַלּוּף אוֹמָר אַלּוּף צְפוֹ אַלּוּף קְנַז[63] טז אַלּוּף קֹרַח אַלּוּף
גַּעְתָּם אַלּוּף עֲמָלֵק אֵלֶּה אַלּוּפֵי אֱלִיפַז בְּאֶרֶץ אֱדוֹם אֵלֶּה בְּנֵי עָדָה[64] יז וְאֵלֶּה בְּנֵי רְעוּאֵל בֶּן עֵשָׂו אַלּוּף נַחַת
אַלּוּף זֶרַח אַלּוּף שַׁמָּה אַלּוּף מִזָּה אֵלֶּה אַלּוּפֵי רְעוּאֵל בְּאֶרֶץ אֱדוֹם אֵלֶּה בְּנֵי בָשְׂמַת אֵשֶׁת עֵשָׂו[65] יח וְאֵלֶּה
בְּנֵי אָהֳלִיבָמָה אֵשֶׁת עֵשָׂו אַלּוּף יְעוּשׁ אַלּוּף יַעְלָם אַלּוּף קֹרַח אֵלֶּה אַלּוּפֵי אָהֳלִיבָמָה בַּת עֲנָה אֵשֶׁת עֵשָׂו
יט אֵלֶּה בְנֵי עֵשָׂו וְאֵלֶּה אַלּוּפֵיהֶם הוּא אֱדוֹם כ אֵלֶּה בְנֵי שֵׂעִיר הַחֹרִי יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ לוֹטָן וְשׁוֹבָל וְצִבְעוֹן וַעֲנָה
כא וְדִשׁוֹן וְאֵצֶר וְדִישָׁן אֵלֶּה אַלּוּפֵי הַחֹרִי בְּנֵי שֵׂעִיר בְּאֶרֶץ אֱדוֹם כב וַיִּהְיוּ בְנֵי לוֹטָן חֹרִי וְהֵימָם וַאֲחוֹת לוֹטָן
תִּמְנָע כג וְאֵלֶּה בְּנֵי שׁוֹבָל עַלְוָן וּמָנַחַת וְעֵיבָל שְׁפוֹ וְאוֹנָם כד וְאֵלֶּה בְנֵי צִבְעוֹן וְאַיָּה וַעֲנָה הוּא עֲנָה אֲשֶׁר מָצָא
אֶת הַיֵּמִם בַּמִּדְבָּר בִּרְעֹתוֹ אֶת הַחֲמֹרִים לְצִבְעוֹן אָבִיו כה וְאֵלֶּה בְנֵי עֲנָה דִּשֹׁן וְאָהֳלִיבָמָה בַּת עֲנָה כו וְאֵלֶּה
בְּנֵי דִישָׁן חֶמְדָּן וְאֶשְׁבָּן וְיִתְרָן וּכְרָן כז אֵלֶּה בְּנֵי אֵצֶר בִּלְהָן וְזַעֲוָן וַעֲקָן כח אֵלֶּה בְנֵי דִישָׁן עוּץ וַאֲרָן כט אֵלֶּה
אַלּוּפֵי הַחֹרִי אַלּוּף לוֹטָן אַלּוּף שׁוֹבָל אַלּוּף צִבְעוֹן אַלּוּף עֲנָה ל אַלּוּף דִּשֹׁן אַלּוּף אֵצֶר אַלּוּף דִּישָׁן אֵלֶּה אַלּוּפֵי
הַחֹרִי לְאַלֻּפֵיהֶם בְּאֶרֶץ שֵׂעִיר לא וְאֵלֶּה הַמְּלָכִים אֲשֶׁר מָלְכוּ בְּאֶרֶץ אֱדוֹם לִפְנֵי מְלָךְ מֶלֶךְ לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל[66]
לב וַיִּמְלֹךְ בֶּאֱדוֹם בֶּלַע בֶּן בְּעוֹר וְשֵׁם עִירוֹ דִּנְהָבָה לג וַיָּמָת בָּלַע וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו יוֹבָב בֶּן זֶרַח מִבָּצְרָה לד וַיָּמָת
יוֹבָב וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו חֻשָׁם מֵאֶרֶץ הַתֵּימָנִי לה וַיָּמָת חֻשָׁם וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו הֲדַד בֶּן בְּדַד הַמַּכֶּה אֶת מִדְיָן בִּשְׂדֵה
מוֹאָב וְשֵׁם עִירוֹ עֲוִית לו וַיָּמָת הֲדָד וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו שַׂמְלָה מִמַּשְׂרֵקָה לז וַיָּמָת שַׂמְלָה וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו שָׁאוּל
מֵרְחֹבוֹת הַנָּהָר לח וַיָּמָת שָׁאוּל וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו בַּעַל חָנָן בֶּן עַכְבּוֹר[67] לט וַיָּמָת בַּעַל חָנָן בֶּן עַכְבּוֹר וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו
הֲדַר וְשֵׁם עִירוֹ פָּעוּ וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ מְהֵיטַבְאֵל בַּת מַטְרֵד בַּת מֵי זָהָב מ וְאֵלֶּה שְׁמוֹת אַלּוּפֵי עֵשָׂו לְמִשְׁפְּחֹתָם
לִמְקֹמֹתָם בִּשְׁמֹתָם אַלּוּף תִּמְנָע אַלּוּף עַלְוָה אַלּוּף יְתֵת מא אַלּוּף אָהֳלִיבָמָה אַלּוּף אֵלָה אַלּוּף פִּינֹן מב אַלּוּף
קְנַז אַלּוּף תֵּימָן אַלּוּף מִבְצָר מג אַלּוּף מַגְדִּיאֵל אַלּוּף עִירָם אֵלֶּה אַלּוּפֵי אֱדוֹם לְמֹשְׁבֹתָם בְּאֶרֶץ אֲחֻזָּתָם הוּא
עֵשָׂו אֲבִי אֱדוֹם א א חֲזוֹן עֹבַדְיָה כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה לֶאֱדוֹם שְׁמוּעָה שָׁמַעְנוּ מֵאֵת יְהוָה וְצִיר בַּגּוֹיִם שֻׁלָּח
קוּמוּ וְנָקוּמָה עָלֶיהָ לַמִּלְחָמָה ב הִנֵּה קָטֹן נְתַתִּיךָ בַּגּוֹיִם בָּזוּי אַתָּה מְאֹד ג זְדוֹן לִבְּךָ הִשִּׁיאֶךָ שֹׁכְנִי בְחַגְוֵי
סֶלַע מְרוֹם שִׁבְתּוֹ אֹמֵר בְּלִבּוֹ מִי יוֹרִדֵנִי אָרֶץ ד אִם תַּגְבִּיהַּ כַּנֶּשֶׁר וְאִם בֵּין כּוֹכָבִים שִׂים קִנֶּךָ מִשָּׁם אוֹרִידְךָ
נְאֻם יְהוָה[68] ה אִם גַּנָּבִים בָּאוּ לְךָ אִם שׁוֹדְדֵי לַיְלָה אֵיךְ נִדְמֵיתָה הֲלוֹא יִגְנְבוּ דַּיָּם אִם בֹּצְרִים בָּאוּ לָךְ הֲלוֹא
יַשְׁאִירוּ עֹלֵלוֹת ו אֵיךְ נֶחְפְּשׂוּ עֵשָׂו נִבְעוּ מַצְפֻּנָיו ז עַד הַגְּבוּל שִׁלְּחוּךָ כֹּל אַנְשֵׁי בְרִיתֶךָ הִשִּׁיאוּךָ יָכְלוּ לְךָ אַנְשֵׁי
שְׁלֹמֶךָ לַחְמְךָ יָשִׂימוּ מָזוֹר תַּחְתֶּיךָ אֵין תְּבוּנָה בּוֹ ח הֲלוֹא בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם יְהוָה וְהַאֲבַדְתִּי חֲכָמִים מֵאֱדוֹם
וּתְבוּנָה מֵהַר עֵשָׂו ט וְחַתּוּ גִבּוֹרֶיךָ תֵּימָן לְמַעַן יִכָּרֶת אִישׁ מֵהַר עֵשָׂו מִקָּטֶל י מֵחֲמַס אָחִיךָ יַעֲקֹב תְּכַסְּךָ
בוּשָׁה וְנִכְרַתָּ לְעוֹלָם[69] יא בְּיוֹם עֲמָדְךָ מִנֶּגֶד בְּיוֹם שְׁבוֹת זָרִים חֵילוֹ וְנָכְרִים בָּאוּ (שערו) שְׁעָרָיו וְעַל יְרוּשָׁלִַם
יַדּוּ גוֹרָל גַּם אַתָּה כְּאַחַד מֵהֶם יב וְאַל תֵּרֶא בְיוֹם אָחִיךָ בְּיוֹם נָכְרוֹ וְאַל תִּשְׂמַח לִבְנֵי יְהוּדָה בְּיוֹם אָבְדָם וְאַל
תַּגְדֵּל פִּיךָ בְּיוֹם צָרָה יג אַל תָּבוֹא בְשַׁעַר עַמִּי בְּיוֹם אֵידָם אַל תֵּרֶא גַם אַתָּה בְּרָעָתוֹ בְּיוֹם אֵידוֹ וְאַל תִּשְׁלַחְנָה
בְחֵילוֹ בְּיוֹם אֵידוֹ יד וְאַל תַּעֲמֹד עַל הַפֶּרֶק לְהַכְרִית אֶת פְּלִיטָיו וְאַל תַּסְגֵּר שְׂרִידָיו בְּיוֹם צָרָה טו כִּי קָרוֹב
יוֹם יְהוָה עַל כָּל הַגּוֹיִם כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ יֵעָשֶׂה לָּךְ גְּמֻלְךָ יָשׁוּב בְּרֹאשֶׁךָ טז כִּי כַּאֲשֶׁר שְׁתִיתֶם עַל הַר קָדְשִׁי
יִשְׁתּוּ כָל הַגּוֹיִם תָּמִיד וְשָׁתוּ וְלָעוּ וְהָיוּ כְּלוֹא הָיוּ יז וּבְהַר צִיּוֹן תִּהְיֶה פְלֵיטָה וְהָיָה קֹדֶשׁ וְיָרְשׁוּ בֵּית יַעֲקֹב
אֵת מוֹרָשֵׁיהֶם[70] יח וְהָיָה בֵית יַעֲקֹב אֵשׁ וּבֵית יוֹסֵף לֶהָבָה וּבֵית עֵשָׂו לְקַשׁ וְדָלְקוּ בָהֶם וַאֲכָלוּם וְלֹא יִהְיֶה
שָׂרִיד לְבֵית עֵשָׂו כִּי יְהוָה דִּבֵּר[71] יט וְיָרְשׁוּ הַנֶּגֶב אֶת הַר עֵשָׂו וְהַשְּׁפֵלָה אֶת פְּלִשְׁתִּים וְיָרְשׁוּ אֶת שְׂדֵה אֶפְרַיִם
וְאֵת שְׂדֵה שֹׁמְרוֹן וּבִנְיָמִן אֶת הַגִּלְעָד כ וְגָלֻת הַחֵל הַזֶּה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר כְּנַעֲנִים עַד צָרְפַת וְגָלֻת יְרוּשָׁלִַם
אֲשֶׁר בִּסְפָרַד יִרְשׁוּ אֵת עָרֵי הַנֶּגֶב כא וְעָלוּ מוֹשִׁעִים בְּהַר צִיּוֹן לִשְׁפֹּט אֶת הַר עֵשָׂו וְהָיְתָה לַיהוָה הַמְּלוּכָה[72]

עַל הַגְּדָרִים וְהַסְּיָגִים 21.עַיֵּן אֲדַבְּרָה בְּעֵדוֹתֶיךָ וַיִּשְׁלַח, וַיֵּאָבֵק - עֶצֶם הֶאָבְקוֹ לְהִתְגַּבֵּר מַעֲלֶה נַחַת רוּחַ לִפְנֵי ה'; אֲדַבְּרָה בְּעֵדוֹתֶיךָ שְׁמִינִי עֲצֶרֶת, חִיּוּב וּמַעֲלַת הַשִּׂמְחָה בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה; אֲשִׂיחָה בְּחֻקֶּיךָ בהלכה פָּרָשַׁת וַיִּשְׁלַח, הַגְּזֵרָה אֱמֶת וְהֶחָרִיצוּת שֶׁקֶר; יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיִּשְׁלַח, עִם אֱלוֹקִים וַאֲנָשִׁים - ע"י הָאֱמוּנָה יִנָּצֵל מִשָּׂרוֹ שֶׁל עֵשָׂו; תּוֹרָתְךָ חֲנֵנִי שְׁמִינִי עֲצֶרֶת וְזֹאת הַבְּרָכָה, חִיּוּב וּמַעֲלַת הַשִּׂמְחָה בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה 22.עַיֵּן יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיִּשְׁלַח, עִם אֱלוֹקִים וַאֲנָשִׁים - ע"י הָאֱמוּנָה יִנָּצֵל מִשָּׂרוֹ שֶׁל עֵשָׂו; למדני חקיק וַיִּשְׁלַח התשפו, ועי"ז כתב המהריל דיסקין זיע"א (כ) ויצו גם את הוכו' כדבר הזה תדברון אל עשו במוצאכם אותו. פי' אפי' אם לא ישאל לכם כיון שכבר שאל את הראשון, תאמרו כן גם בלי שאלה.; תּוֹרָתְךָ חֲנֵנִי ראש השנה, רְפוּאָה לָעֵינַיִם בְּקִידּוּשׁ וּבְהַבְדָּלָה; תְּחַכְּמֵנִי מִצְוֹתֶיךָ תּוֹלְדוֹת, טוֹב לְהַחְמִיר שֶׁלֹּא לְהִתְעַסֵּק בִּמְלָאכָה עַד אַחַר סְעוּדַת מוֹצָאֵי שַׁבָּת 23.עַיֵּן אֲדַבְּרָה בְּעֵדוֹתֶיךָ וַיִּשְׁלַח, שֶׁבַע יִפּוֹל צַדִּיק וָקָם - הִתְחַזְּקוּת אַחַר נְפִילָה; יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיִּשְׁלַח, הַשְּׁקִיעָה לְצֹרֶךְ הַזְּרִיחָה; תְּחַכְּמֵנִי מִצְוֹתֶיךָ וַיִּשְׁלַח, אַרְצָה שֶׁבַע פְּעָמִים - יָשׁוּב וְיִתְחַדֵּשׁ אַף אִם נָפַל שֶׁבַע פְּעָמִים 24.עַיֵּן אֲדַבְּרָה בְּעֵדוֹתֶיךָ וַיִּשְׁלַח, וַיֵּאָבֵק - עֶצֶם הֶאָבְקוֹ לְהִתְגַּבֵּר מַעֲלֶה נַחַת רוּחַ לִפְנֵי ה'; אֲדַבְּרָה בְּעֵדוֹתֶיךָ וַיִּשְׁלַח, וַיִּבֶן לוֹ - עִקַּר קִנְיְנֵי אָדָם מָה שֶׁמֵּיטִיב לְרֵעֵהוּ; יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיִּשְׁלַח, הַשְּׁקִיעָה לְצֹרֶךְ הַזְּרִיחָה; יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיִּשְׁלַח, וַיֵּאָבֵק - עֶצֶם הֶאָבְקוֹ לְהִתְגַּבֵּר מַעֲלֶה נַחַת רוּחַ לִפְנֵי ה' 25.עַיֵּן תְּחַכְּמֵנִי מִצְוֹתֶיךָ וַיִּשְׁלַח, יְבַקֵּשׁ אֶת נִרְדָּף - טוֹבָה וּבְרָכָה הַבָּאָה ע"י הָרְדִיפוֹת 26.עַיֵּן אֲבִיטָה אָרְחוֹתֶיךָ שְׁמִינִי עֲצֶרֶת, מִצְוַת אַרְבַּעַת הַמִּינִים מַגְבִּירָה יַד יִשְׂרָאֵל עַל הָאֻמּוֹת; תּוֹרָתְךָ חֲנֵנִי סוכות, מַעֲלַת הַפְּעֻלּוֹת הַנִּפְעָלוֹת מִן הַמִּצְוֹת 27.עַיֵּן יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיִּשְׁלַח, הִטַּהֲרוּ וְהַחֲלִיפוּ שִׂמְלֹתֵיכֶם - חוֹבַת הָאָדָם לִבְרֹחַ מֵהַיֵּצֶר וְכַת דְּלֵיהָ; תְּחַכְּמֵנִי מִצְוֹתֶיךָ וַיִּשְׁלַח, יְבַקֵּשׁ אֶת נִרְדָּף - טוֹבָה וּבְרָכָה הַבָּאָה ע"י הָרְדִיפוֹת 28.עַיֵּן אֲבִיטָה אָרְחוֹתֶיךָ שְׁמִינִי עֲצֶרֶת, מִצְוַת אַרְבַּעַת הַמִּינִים מַגְבִּירָה יַד יִשְׂרָאֵל עַל הָאֻמּוֹת 29.עַיֵּן אֲבִיטָה אָרְחוֹתֶיךָ הַאֲזִינוּ, אִם יֵשׁ לִלְמֹד מֵרַבִּי נָתָן אַדְלֶר שֶׁמֻּתָּר לְאַשְׁכְּנַזִּי לְשַׁנּוֹת מִבְטָאוֹ לְמִבְטָא סְפָרַדִּי; אֲבִיטָה אָרְחוֹתֶיךָ הַאֲזִינוּ, מִדִּבְרֵי רַבֵּנוּ בַּחְיֵי נִרְאֶה לְהֵפֶךְ שֶׁיֵּשׁ מִשָּׁם רְאָיָה לְמִבְטָא הַסְּפָרַדִּים; אֲבִיטָה אָרְחוֹתֶיךָ וַיֵּרָא, עֲשִׂיַּת הַחֶסֶד בִּשְׁלֵמוּת; אֲבִיטָה אָרְחוֹתֶיךָ נִצָּבִים וַיֵּלֶךְ, אֵין לִסְפָרַדִּי לְשַׁנּוֹת מִמִּבְטָאוֹ בַּקִּדּוּשׁ, וְכֵן בַּאֲמִירַת שֵׁם ה' אֵין לוֹ לוֹמַר שֵׁם ה' בְּנִקּוּד חוֹלָ"ם; אֲבִיטָה אָרְחוֹתֶיךָ נִצָּבִים וַיֵּלֶךְ, יֵשׁ מֵרַבָּנֵי הָאַשְׁכְּנַזִּים שֶׁהִתְנַגְּדוּ לְמִבְטָא הַסְּפָרַדִּי; אֲדַבְּרָה בְּעֵדוֹתֶיךָ וַיְחִי, אָנֹכִי אֲכַלְכֵּל אֶתְכֶם - בְּמַעֲלַת עֲשִׂיַּת צְדָקָה וְחֶסֶד וְהָאַחְדוּת; אֲדַבְּרָה בְּעֵדוֹתֶיךָ לֶךְ לְךָ, הַטּוֹב וְהַמֵּיטִיב - חֶסֶד מִתּוֹךְ אַהֲבַת חֶסֶד; אמר רבי אלעזר, גְּדֻלַּת וּקְדֻשַּׁת 'עֲטֶרֶת רֹאשֵׁנוּ'; אֲשִׂיחָה בְּחֻקֶּיךָ בהלכה פָּרָשַׁת בְּמִדְבַּר, גִּדְרֵי מִצְוַת תַּלְמוּד תּוֹרָה, וְהַחִיּוּב לַעֲמֹל בָּהּ; אֲשִׂיחָה בְּחֻקֶּיךָ פָּרָשַׁת וַיֵּרָא, "גְּדוֹלָה הַכְנָסַת אוֹרְחִים מֵהַקְבָּלַת פְּנֵי שְׁכִינָה"; אֲשִׂיחָה בְּחֻקֶּיךָ פָּרָשַׁת וַיֵּרָא, מַעֲשֵׂה אָבוֹת - סִימָן לְבָנִים; אֲשִׂיחָה בְּחֻקֶּיךָ פָּרָשַׁת כִּי תֵצֵא, רוּחַ הַקֹּדֶשׁ בְּבֵיתוֹ שֶׁל שֵׁיךְ עַרְבִי; אֲשִׂיחָה בְּחֻקֶּיךָ פָּרָשַׁת נֹחַ, "וְנֹחַ מָצָא חֵן בְּעֵינֵי ה'"; יַגְדִּיל תּוֹרָה בַּהֲלָכָה הִלְכוֹת שַׁבָּת חֵלֶק ג, אִם יֵשׁ לִלְמֹד מֵרַבִּי נָתָן אַדְלֶר שֶׁמֻּתָּר לְאַשְׁכְּנַזִּי לְשַׁנּוֹת מִבְטָאוֹ לְמִבְטָא סְפָרַדִּי; יַגְדִּיל תּוֹרָה בַּהֲלָכָה הִלְכוֹת שַׁבָּת חֵלֶק ג, יֵשׁ מֵרַבָּנֵי הָאַשְׁכְּנַזִּים שֶׁהִתְנַגְּדוּ לְמִבְטָא הַסְּפָרַדִּי; יַגְדִּיל תּוֹרָה בַּהֲלָכָה הִלְכוֹת שַׁבָּת חֵלֶק ג, מִדִּבְרֵי רַבֵּנוּ בַּחְיֵי נִרְאֶה לְהֵפֶךְ שֶׁיֵּשׁ מִשָּׁם רְאָיָה לְמִבְטָא הַסְּפָרַדִּים; יַגְדִּיל תּוֹרָה בַּהֲלָכָה הִלְכוֹת שַׁבָּת חֵלֶק ג, אֵין לִסְפָרַדִּי לְשַׁנּוֹת מִמִּבְטָאוֹ בַּקִּדּוּשׁ, וְכֵן בַּאֲמִירַת שֵׁם ה' אֵין לוֹ לוֹמַר שֵׁם ה' בְּנִקּוּד חוֹלָ"ם; לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ וַיֵּרָא התשפז; לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ וַיֵּרָא התשפז, פָּרָשַׁת וַיֵּרָא התשפ"ז; למדני חקיק כִּי תִשָּׂא התשפו; למדני חקיק כִּי תִשָּׂא התשפו, עיקר העליה של האדם בעבודת ה' היא בהשכמה; למדני חקיק פְּקוּדֵי התשפו; למדני חקיק פְּקוּדֵי התשפו, עיקר העליה של האדם בעבודת ה' היא בהשכמה; למדני חקיק צַו התשפו; למדני חקיק צַו התשפו, עיקר העליה של האדם בעבודת ה' היא בהשכמה; תּוֹרָתְךָ חֲנֵנִי וַיֵּרָא, זְרִיזוּתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ בְּמִצְוַת הַכְנָסַת אוֹרְחִים; תְּחַכְּמֵנִי מִצְוֹתֶיךָ וַיֵּרָא, בַּקָּשָׁתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ ע"ה מֵאוֹרְחָיו 30.עַיֵּן אֲשִׂיחָה בְּחֻקֶּיךָ פָּרָשַׁת וַיִּשְׁלַח, "מִיַּד אָחִי מִיַּד עֵשָׂו" 31.עַיֵּן אֲשִׂיחָה בְּחֻקֶּיךָ פָּרָשַׁת וַיִּשְׁלַח, "מִיַּד אָחִי מִיַּד עֵשָׂו"; שִׂיחוֹת חִזּוּק פָּרָשַׁת אֱמֹר, חֲסִין קָדוֹשׁ נַהֵל עֲדָתֶךָ; שִׂיחוֹת חִזּוּק פָּרָשַׁת וַיִּגַּשׁ, כֹּחַ יַעֲקֹב, מֵאִיר בַּדּוֹר הָאַחֲרוֹן 32.עַיֵּן אֲשִׂיחָה בְּחֻקֶּיךָ פָּרָשַׁת וַיִּשְׁלַח, "מִיַּד אָחִי מִיַּד עֵשָׂו"; יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיִּשְׁלַח, הִטַּהֲרוּ וְהַחֲלִיפוּ שִׂמְלֹתֵיכֶם - חוֹבַת הָאָדָם לִבְרֹחַ מֵהַיֵּצֶר וְכַת דְּלֵיהָ 33.עַיֵּן אֲשִׂיחָה בְּחֻקֶּיךָ פָּרָשַׁת וְזֹאת הַבְּרָכָה שיחה לחג הסוכות וּשְׁמִינִי עֲצֶרֶת, סְמִיכוּת 'חַג הַסֻּכּוֹת' לִימֵי הַדִּין וְהַתְּשׁוּבָה; אֲשִׂיחָה בְּחֻקֶּיךָ פָּרָשַׁת שׁוֹפְטִים, סְמִיכוּת 'חַג הַסֻּכּוֹת' לִימֵי הַדִּין וְהַתְּשׁוּבָה 34.עַיֵּן אֲדַבְּרָה בְּעֵדוֹתֶיךָ וַיִּשְׁלַח, וַיִּבֶן לוֹ - עִקַּר קִנְיְנֵי אָדָם מָה שֶׁמֵּיטִיב לְרֵעֵהוּ; אֲשִׂיחָה בְּחֻקֶּיךָ פָּרָשַׁת הַאֲזִינוּ, 'וּלְמִקְנֵהוּ עָשָׂה סֻכֹּת' - סוֹדוֹ שֶׁל פָּסוּק; שִׂיחוֹת חִזּוּק פָּרָשַׁת וַיֵּצֵא, חִזּוּק מִבְּחִינַת יַעֲקֹב אָבִינוּ; תּוֹרָתְךָ חֲנֵנִי סוכות, סֻכַּת שָׁלוֹם וּשְׁמִירַת הַלָּשׁוֹן; תְּחַכְּמֵנִי מִצְוֹתֶיךָ תּוֹלְדוֹת, גֵּר אָנֹכִי בָּאָרֶץ - הַתְקֵן עַצְמְךָ בַּפְּרוֹזְדוֹר 35.עַיֵּן אֲשִׂיחָה בְּחֻקֶּיךָ פָּרָשַׁת וְזֹאת הַבְּרָכָה שיחה לחג הסוכות וּשְׁמִינִי עֲצֶרֶת, כִּבְיָכוֹל נוֹטֵל אֶת הַקָּבָּ"ה וּמְנַעְנֵעַ...; אֲשִׂיחָה בְּחֻקֶּיךָ פָּרָשַׁת שׁוֹפְטִים, כִּבְיָכוֹל נוֹטֵל אֶת הַקָּבָּ"ה וּמְנַעְנֵעַ...; שִׂיחוֹת חִזּוּק פָּרָשַׁת וַיְחִי, יָמִים הַמְּסֻגָּלִים לְאַהֲבָה 36.עַיֵּן אֲבִיטָה אָרְחוֹתֶיךָ וַיִּשְׁלַח, כֹּחוֹ שֶׁל חֵטְא 37.עַיֵּן שִׂיחוֹת חִזּוּק פָּרָשַׁת וַיִּשְׁלַח, שֶׁמָּא תַּחֲזִירֵהוּ בִּתְשׁוּבָה 38.עַיֵּן אֲדַבְּרָה בְּעֵדוֹתֶיךָ וַיִּשְׁלַח, וַיִּבֶן לוֹ - עִקַּר קִנְיְנֵי אָדָם מָה שֶׁמֵּיטִיב לְרֵעֵהוּ 39.עַיֵּן למדני חקיק וַיִּשְׁלַח התשפו, מכאן שיש להודות על הנס ולפרסמו וכן לקמן פרק לה (א) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל יַעֲקֹב קוּם עֲלֵה בֵית אֵל וְשֶׁב שָׁם וַעֲשֵׂה שָׁם מִזְבֵּחַ לָאֵל הַנִּרְאֶה אֵלֶיךָ בְּבָרְחֲךָ מִפְּנֵי עֵשָׂו אָחִיךָ: 40.עַיֵּן למדני חקיק וַיִּשְׁלַח התשפו, במרמה תרגום בחכמתא כנאמר לעיל (כז, לה) בא אחיך במרמה 41.עַיֵּן אֲשִׂיחָה בְּחֻקֶּיךָ פָּרָשַׁת לֶךְ לְךָ, 'לֶךְ לְךָ' - הַתְּשׁוּבָה לְפִתּוּיֵי הַיֵּצֶר 42.עַיֵּן אֲבִיטָה אָרְחוֹתֶיךָ קֹרַח, הַמָּקוֹר לְדִין זֶה שֶׁבְּגִיל י"ג שָׁנָה וְיוֹם אֶחָד נֶחְשָׁב כְּגָדוֹל לְהִתְחַיֵּב בְּמִצְוֹת; יַגְדִּיל תּוֹרָה בַּהֲלָכָה הִלְכוֹת שַׁבָּת חֵלֶק ג, הַמָּקוֹר לְדִין זֶה שֶׁבְּגִיל י"ג שָׁנָה וְיוֹם אֶחָד נֶחְשָׁב כְּגָדוֹל לְהִתְחַיֵּב בְּמִצְוֹת; מִפְּקוּדֶיךָ אֶתְבּוֹנָן בְּהַעֲלֹתְךָ, בֶּן שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה לַמִּצְוֹת 43.עַיֵּן אֲדַבְּרָה בְּעֵדוֹתֶיךָ וַיִּשְׁלַח, וַיִּבֶן לוֹ - עִקַּר קִנְיְנֵי אָדָם מָה שֶׁמֵּיטִיב לְרֵעֵהוּ 44.עַיֵּן אֲדַבְּרָה בְּעֵדוֹתֶיךָ וַיִּשְׁלַח, וַיִּבֶן לוֹ - עִקַּר קִנְיְנֵי אָדָם מָה שֶׁמֵּיטִיב לְרֵעֵהוּ; למדני חקיק וַיִּשְׁלַח התשפו, והדרך להמשיך הישועה ואתה אמרת היטב היטב עמך כדברי הדברי ישראל שאדם אומר להשי"ת תמיד טוב מה שאתה עושה עימי היטב עמך אומר השי"ת היטב עמך כהנה וכהנה 45.עַיֵּן אֲשִׂיחָה בְּחֻקֶּיךָ פָּרָשַׁת וַיֵּשֶׁב, 'מִפְּנֵי שֶׁנִּתְרַשְּׁלוּ בַּעֲבוֹדָה'; יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיִּשְׁלַח, הִטַּהֲרוּ וְהַחֲלִיפוּ שִׂמְלֹתֵיכֶם - חוֹבַת הָאָדָם לִבְרֹחַ מֵהַיֵּצֶר וְכַת דְּלֵיהָ; למדני חקיק וַיִּשְׁלַח התשפו, ועי"ז כתב המהריל דיסקין זיע"א (כ) ויצו גם את הוכו' כדבר הזה תדברון אל עשו במוצאכם אותו. פי' אפי' אם לא ישאל לכם כיון שכבר שאל את הראשון, תאמרו כן גם בלי שאלה.; מִפְּקוּדֶיךָ אֶתְבּוֹנָן וַיִּשְׁלַח, הָסִרוּ אֶת אֱלֹהֵי הַנֵּכָר אֲשֶׁר בְּתוֹכְכֶם... וְנָקוּמָה וְנַעֲלֶה בֵּית אֵל 46.עַיֵּן אֲשִׂיחָה בְּחֻקֶּיךָ פָּרָשַׁת מִקֵּץ, 'נֵר אִישׁ וּבֵיתוֹ' - הַשְׁגָּחָה עַל מַעֲשֵׂיהֶם שֶׁל בְּנֵי הַבַּיִת; יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיִּשְׁלַח, הִטַּהֲרוּ וְהַחֲלִיפוּ שִׂמְלֹתֵיכֶם - חוֹבַת הָאָדָם לִבְרֹחַ מֵהַיֵּצֶר וְכַת דְּלֵיהָ; מִפְּקוּדֶיךָ אֶתְבּוֹנָן וַיִּשְׁלַח, בְּטָהֳרַת בָּתֵּינוּ וְחִנּוּךְ יְלָדֵינוּ בִּקְדֻשָּׁה נִזְכֶּה לַגְּאֻלָּה הַשְּׁלֵמָה; מִפְּקוּדֶיךָ אֶתְבּוֹנָן וַיִּשְׁלַח, הָסִרוּ אֶת אֱלֹהֵי הַנֵּכָר אֲשֶׁר בְּתוֹכְכֶם... וְנָקוּמָה וְנַעֲלֶה בֵּית אֵל 47.עַיֵּן מִפְּקוּדֶיךָ אֶתְבּוֹנָן וַיִּשְׁלַח, הָסִרוּ אֶת אֱלֹהֵי הַנֵּכָר אֲשֶׁר בְּתוֹכְכֶם... וְנָקוּמָה וְנַעֲלֶה בֵּית אֵל 48.עַיֵּן אֲשִׂיחָה בְּחֻקֶּיךָ פָּרָשַׁת וַיִּשְׁלַח, הַשִּׁיטָה הַנְּכוֹנָה לִצְלֹחַ אֶת הַנִּסְיוֹנוֹת 49.עַיֵּן אֲבִיטָה אָרְחוֹתֶיךָ הַאֲזִינוּ, אִם יֵשׁ לִלְמֹד מֵרַבִּי נָתָן אַדְלֶר שֶׁמֻּתָּר לְאַשְׁכְּנַזִּי לְשַׁנּוֹת מִבְטָאוֹ לְמִבְטָא סְפָרַדִּי; יַגְדִּיל תּוֹרָה בַּהֲלָכָה הִלְכוֹת שַׁבָּת חֵלֶק ג, אִם יֵשׁ לִלְמֹד מֵרַבִּי נָתָן אַדְלֶר שֶׁמֻּתָּר לְאַשְׁכְּנַזִּי לְשַׁנּוֹת מִבְטָאוֹ לְמִבְטָא סְפָרַדִּי 50.עַיֵּן למדני חקיק וַיִּשְׁלַח התשפו, נִרְאֶה לענ"ד שאפשר לכבד חכם בעליית שיחזור על 3 הפסוקים בְּרֵאשִׁית פרק לה פסוק ט - יא (סוף עליית חמישי) 51.עַיֵּן למדני חקיק וַיִּשְׁלַח התשפו, (ט) וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶל יַעֲקֹב עוֹד בְּבֹאוֹ מִפַּדַּן אֲרָם וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ: 52.עַיֵּן למדני חקיק וַיִּשְׁלַח התשפו, (י) וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהִים שִׁמְךָ יַעֲקֹב לֹא יִקָּרֵא שִׁמְךָ עוֹד יַעֲקֹב כִּי אִם יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׁמֶךָ וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל: 53.עַיֵּן שִׂיחוֹת חִזּוּק פָּרָשַׁת וַיֵּצֵא, הַסְּגֻלָּה הַנִּפְלָאָה לְהָסִיר הַדִּינִים 54.עַיֵּן אֲדַבְּרָה בְּעֵדוֹתֶיךָ וַיִּשְׁלַח, וַיִּבֶן לוֹ - עִקַּר קִנְיְנֵי אָדָם מָה שֶׁמֵּיטִיב לְרֵעֵהוּ; יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיִּשְׁלַח, וַיֵּאָבֵק - עֶצֶם הֶאָבְקוֹ לְהִתְגַּבֵּר מַעֲלֶה נַחַת רוּחַ לִפְנֵי ה' 55.עַיֵּן למדני חקיק וַיִּשְׁלַח התשפו, פרק לה 56.עַיֵּן אֲשִׂיחָה בְּחֻקֶּיךָ בהלכה לשל פסח, לְהַרְבּוֹת בְּרַחֲמִים בְּעֵת הַזּוֹ! 57.עַיֵּן מִפְּקוּדֶיךָ אֶתְבּוֹנָן אַחֲרֵי מוֹת קְדוֹשִׁים, מַעֲשֵׂה דְּחוּשִׁים בֶּן דָּן 58.עַיֵּן למדני חקיק וַיִּשְׁלַח התשפו, מכאן שאם יש ויכוח בין הבעל לאשה בקריאת השם והבעל צדיק וחכם העיקר כדברי הבעל 59.עַיֵּן למדני חקיק וַיִּשְׁלַח התשפו, מכאן שאם יש ויכוח בין הבעל לאשה בקריאת השם והבעל צדיק וחכם העיקר כדברי הבעל 60.עַיֵּן אֲדַבְּרָה בְּעֵדוֹתֶיךָ וַיִּשְׁלַח, שֶׁבַע יִפּוֹל צַדִּיק וָקָם - הִתְחַזְּקוּת אַחַר נְפִילָה 61.עַיֵּן למדני חקיק וַיִּשְׁלַח התשפו, מכאן שאם יש ויכוח בין הבעל לאשה בקריאת השם והבעל צדיק וחכם העיקר כדברי הבעל 62.עַיֵּן למדני חקיק וַיִּשְׁלַח התשפו, מכאן שאם יש ויכוח בין הבעל לאשה בקריאת השם והבעל צדיק וחכם העיקר כדברי הבעל 63.עַיֵּן למדני חקיק וַיִּשְׁלַח התשפו, מכאן שאם יש ויכוח בין הבעל לאשה בקריאת השם והבעל צדיק וחכם העיקר כדברי הבעל 64.עַיֵּן למדני חקיק וַיִּשְׁלַח התשפו, מכאן שאם יש ויכוח בין הבעל לאשה בקריאת השם והבעל צדיק וחכם העיקר כדברי הבעל 65.עַיֵּן למדני חקיק וַיִּשְׁלַח התשפו, מכאן שאם יש ויכוח בין הבעל לאשה בקריאת השם והבעל צדיק וחכם העיקר כדברי הבעל 66.עַיֵּן אֲשִׂיחָה בְּחֻקֶּיךָ בהלכה פָּרָשַׁת וַיֵּשֶׁב, 'בִּטְחוֹנִי בְּצוּרִי - הוּא אוֹצָרִי'; למדני חקיק וַיִּשְׁלַח התשפו, מכאן רמז לשמות הערביים 67.עַיֵּן למדני חקיק וַיִּשְׁלַח התשפו, וימשיך אחר עליית הפסוקים של שמונת המלכים כמו שנהגו לעלות בזה הבבא סאלי זיע"א והאיש מצליח ועוד ואין חשש שחוזר על חלק מהפסוקים שמנהגנו לחזור על פסוקים כהריב"ש ובפרט שקורא פסוקים חדשים 68.עַיֵּן אֲשִׂיחָה בְּחֻקֶּיךָ פָּרָשַׁת בָּלָק, הַשָּׂגָה לְלֹא שִׁפּוּר הַמִּדּוֹת - מִדָּתוֹ שֶׁל בִּלְעָם הָרָשָׁע 69.עַיֵּן אֲדַבְּרָה בְּעֵדוֹתֶיךָ תּוֹלְדוֹת, אֶת בְּכוֹרָתְךָ - מַעֲלַת הַיְּהוּדִי שֶׁמַּתְחִיל בְּכָל עֵת מֵחָדָשׁ 70.עַיֵּן אמר רבי אלעזר, גְּדֻלַּת וּקְדֻשַּׁת 'עֲטֶרֶת רֹאשֵׁנוּ'; לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ הַאֲזִינוּ התשפז, גליון 37(39) 71.עַיֵּן אֲדַבְּרָה בְּעֵדוֹתֶיךָ וַיִּגַּשׁ, עוֹד יוֹסֵף חַי - שְׁמִירַת גִּדְרֵי קְדֻשָּׁה וְיִרְאַת שָׁמַיִם; שִׂיחוֹת חִזּוּק פָּרָשִׁיּוֹת בְּהַר בְּחֻקֹּתַי, לְהַאֲמִין שֶׁאֶפְשָׁר לְנַצֵּחַ אֶת הָרַע; שִׂיחוֹת חִזּוּק פרשיות תַּזְרִיעַ מְצוֹרָע, עַל הָאָדָם לְרוֹמֵם מַבָּטוֹ עַל גְּדֻלַּת עַצְמוֹ; שִׂיחוֹת חִזּוּק פָּרָשַׁת וַיִּגַּשׁ, כֹּחָם שֶׁל יַעֲקֹב וְיוֹסֵף מְסַיֵּעַ בְּמַצָּבִים קָשִׁים 72.עַיֵּן מִפְּקוּדֶיךָ אֶתְבּוֹנָן צַו, חַד גַּדְיָא דְּזַבִּין אַבָּא בִּתְרֵי זוּזֵי; שִׂיחוֹת חִזּוּק פָּרָשַׁת וַיִּגַּשׁ, כֹּחַ יַעֲקֹב, מֵאִיר בַּדּוֹר הָאַחֲרוֹן; תּוֹרָתְךָ חֲנֵנִי רֹאשׁ הַשָּׁנָה, דָּרוּשׁ רֹאשׁ הַשָּׁנָה כְּשֶׁחָל בְּשַׁבָּת מֵהָרַב פֶּלֶא יוֹעֵץ זיע"א

ניתן להגיע לגיליונות (המקורות כאן) בתחתית הקובץ לפרשת השבוע שנמצא בתיאור השידור הזה בערוץ יגדיל (מופיע קוד סריקה בתחתית הגליון)